

Sejm uchwalił rządowy projekt ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego

WARSZAWA (PAP). — Debatę Sejmową nad rządowym projektem ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955 rozpoczęło sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego i Budżetu, które złożył pos. Blinowski (PZPR).

Po zamknięciu rozprawy nad rządowym projektem ustawy o Planie 6-letnim zabiera głos wiceprezes Rady Ministrów — tow. Hilary Minc. (przemówienie podajemy oddzielnie). Gdy wicepremier prosi w imieniu Rządu o przyjęcie ustawy i wyrażenie życzenia, by ustawa o Planie 6-letnim stała się nowym manifestem lipcowym, tak samo zwycięsko realizowanym jak Manifest PKWN, na sali zrywają się długotrwałe oklaski.

W drugim i trzecim czytaniu Sejm jednomyślnie, wśród ogólnego entuzjazmu, przyjął rządowy projekt ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955.

Posłowie wstają i dłuższy czas oklaskami wyrażają w imieniu całego narodu nieugiętą wolę zrealizowania ambitnych zadań planu. W kierunku łóż. Prezydenta zwracają się oczy wszystkich posłów i publiści. Z ław poselskich zrywają się okrzyki: „NIECH ŻYJE NASZ PREZYDENT BOLESŁAW BIERUT!”, na co prezydent odpowiada okrzykiem: „NIECH ŻYJE SEJM RZECZYSPOLITEJ!”. Wywołuje to nowe wybuchy entuzjazmu. Padają okrzyki na cześć zwycięskiej realizacji Planu 6-letniego i sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Wicemarszałek Barcikowski uroczyście stwierdza, że Sejm jednomyślnie uchwalił ustawę o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955. Przez dłuższą chwilę trwa manifestacja uczuć radości.

W ostatnim punkcie porządku dziennego pos. Kita (ZSL), referując sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy o upoważnieniu rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy, podkreśla, że prawidłowa działalność aparatu państwa wymaga zabezpieczenia ciągłości pracy ustawodawczej.

Sejm w drugim i trzecim czytaniu uchwalił projekt ustaw jednomyślnie.

Wicemarszałek Barcikowski zawiadamia następnie Izbę o otrzymaniu pisma od prezesa Rady Ministrów w sprawie zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21. 7. 1950 r. o zamknięciu zwyczajnej sesji wiosennej Sejmu Ustawodawczego, zwołanej w dniu 25. 4. 1950 r.

Na tym wicemarszałek Barcikowski zamknął posiedzenie. Prezydent R. P. Bolesław Bierut opuścił salę, żegnany huczynnymi oklaskami całej Izby.

Pismo Prezydenta RP do kolejarzy i pracowników węzła Tarnowskie Góry

DO KOLEJARZY I PRACOWNIKÓW WĘZŁA TARNOWSKIE GÓRY
Dziękuję Wam — jako inicjatorom „Czynu Lipcowego” i cieszę się wraz z Wami z przedterminowego wykonania i przekroczenia zobowiązań. Pozdrawiam wszystkich współuczestników „Czynu Lipcowego”, którzy podchwylili Waszą inicjatywę, wszystkich przodowników pracy, którzy swym twórczym wysiłkiem przyczynili się do nowych osiągnięć, do najpiękniejszego uczczenia Święta Odrodzenia wspaniałym wkładem swej ofiarnej pracy.
„Czyn Lipcowy” polskiej klasy robotniczej przyniósł Polsce Ludowej wielkie oszczędności i stanie się niewątpliwie bodźcem dla całego narodu, aby z największym oddaniem i zapałem wcielił w życie Plan Sześcioletni — plan budowy socjalizmu i dobrobytu mas pracujących.
W realizacji Planu Sześcioletniego szlachetne zadania przypadają również kolejarzom polskim. Życzę Wam dalszej i pomysłnej pracy nad wykonaniem tych szlachetnych zadań.

BOLESŁAW BIERUT

PLAN SZEŚCIOLETNI otwiera nową kartę w historii narodu polskiego

Przemówienie wicepremiera tow. Hilarego Minca wygłoszone na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 21. 7. 1950 r.

Wysoka Izbo! W dniu dzisiejszym Sejm Ustawodawczy kończy dyskusję nad 6-letnim Planem rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce. Dyskusja ta ujawniła pełną jednomyślność, stanowiącą odbicie jednomyślności społeczeństwa. Dzień dzisiejszy, w którym Sejm uchwala projekt 6-letniego Planu jako ustawę, będzie doniosłą datą w historii rozwoju naszego kraju.

Plan 6-letni bowiem, jak mówił ostatnio Prezydent Bierut, „to program nie tylko gospodarczy, lecz równocześnie ideologiczny, polityczny, społeczno-ustrojowy. Plan 6-letni — to plan, który stworzy mocne i niewzruszone podstawy nowego ustroju społecznego w Polsce, podstawy socjalizmu”.

Ustawa sejmowa o Planie 6-letnim będzie więc niewątpliwie aktem o doniosłym, o historycznym znaczeniu.

Ustawa sejmowa o Planie 6-letnim będzie stanowić o perspektywach i etapach rozwoju Polski na szereg najbliższych lat.

Ustawa sejmowa o Planie 6-letnim stanie się wielkim drogowskazem dla mas pracujących, wyznaczającym kierunek i cel rozwoju — socjalizm. Sejm Ustawodawczy uchwala ustawę o Planie 6-letnim w przeddzień Święta Odrodzenia Polski, w przeddzień 6 rocznicy wiekopomnego Manifestu Lipcowego PKWN.

Mija 6 lat od chwili, gdy na skrawku wyzwolonej przez Armię Radziecką polskiej ziemi podziemny parlament narodu Krajowa Rada Narodowa wyłonił Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego. Mija 6 lat od chwili, gdy na cały kraj, poprzez fronty i kordony, rozbrzmiały śpiewe słowa Lipcowego Manifestu, wieszczące Polsce wyzwolenie narodowe i społeczne.

Słów tych uczą się dziś dzieci w szkołach, studiuja je uczeni, socjologowie, ekonomiści, prawnicy. Ze słów

tych czerpią nauki i doświadczenie postępowej działalności politycznej i społecznej, politycznej, zawodowej, społecznej, organizacyjnej mas pracujących.

Dziękuję ciemu, jak się stało? Dzięki ciemu Manifest Lipcowy i jego wskazania stały się wytyczną naszego rozwoju w ubiegłym okresie i podwalnią naszych osiągnięć?

Stało się tak dzięki temu, że Manifest Lipcowy słusznie i prawidłowo przewidywał bieg historii narodu i w oparciu o tę słuszną i prawidłową ocenę drogi rozwojowej dokonał przełomu w historii Polski, po raz pierwszy oddając władzę szerokim masom ludowym z klasą robotniczą na czele, po raz pierwszy zrywając ze słabej roli Polski w skutku do srogiego imperializmu i włączając Polskę do wielkiego, światowego obrotu postępu, którego przewodnił Związek Radziecki.

Dziś, ziemię odzyskaną żyją wspólnym życiem z całym krajem, a zawarły z przyjazną Niemiecką Republiką (Dalszy ciąg na str. 2-giej)

Rada Bezpieczeństwa powinna wysłuchać przedstawicieli narodu koreańskiego

Odpowiedź wiceministra Gromyki na oświadczenie ambasadora angielskiego

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS komunikuje, co następuje: Dnia 11 lipca ambasador Wielkiej Brytanii w Moskwie Kelly poinformował wiceministra spraw zagranicznych ZSRR — Gromykę, iż rząd angielski, związany ostatnimi uchwałami Rady Bezpieczeństwa nie może w chwili obecnej wysunąć konkretnych propozycji w sprawie pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej i że wysuwanie takich propozycji rząd angielski uważa za wybieganie naprzód. Jednocześnie ambasador oświadczył, iż, zdaniem rządu angielskiego, przedwstępna propozycja winna być zaprzestaniem działań wojennych w Korei i wycofanie wojsk północno-koreańskich z 38 równoleżnik.

Dnia 17 lipca wiceminister spraw zagranicznych ZSRR — Gromyko oświadczył ambasadorowi Kelly, iż — zdaniem rządu radzieckiego — najlepszym sposobem pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej jest zwołanie Rady Bezpieczeństwa z bezwarunkowym udziałem przedstawicieli chińskiego Rządu Ludowego z tym, aby przy rozwiązywaniu kwestii koreańskiej zostali wysłuchani przedstawiciele narodu koreańskiego.

Jeśli chodzi o przedwstępna propozycję rządu angielskiego, to wiceminister Gromyko oświadczył ambasadorowi Kelly, że celem uniknięcia wybiegania naprzód, należało by tę przedwstępna propozycję — jak również inne propozycje — przekazać Radzie Bezpieczeństwa do rozpatrzenia. Ambasador Kelly odpowiedział, że poinformuje rząd angielski o treści oświadczenia rządu radzieckiego.

Obywatel amerykański zrzeka się obywatelstwa USA

Obywatel amerykański zrzeka się obywatelstwa USA

PRAGA (PAP). — W dniu 12 lipca br. obywatel amerykański Rudolf Celko wystosował pismo do ambasady Stanów Zjednoczonych w Pradze, w którym zrzeka się obywatelstwa amerykańskiego. W piśmie swym Rudolf Celko oświadcza, że w ciągu 23 lat przebywania w Stanach Zjednoczonych doświadczył wszystkich nieprawidłowości ustroju kapitalistycznego. W czasie pobytu w Czechosłowacji poznał lepszy i sprawiedliwszy ustrój. Dlatego też postanowił pozostać na zawsze w Republice Czeskosłowackiej.

Przyjaźń narodu polskiego z wolnym narodem chińskim wzmacnia siły obozu pokoju

Wręczenie listów uwierzytelniających przez ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej generała Peng-Ming-chih

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej tow. Bolesław Bierut przyjął dnia 20 bm. na audiencji pierwszego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Chińskiej Republiki Ludowej przy Rządzie RP generała Peng-Ming-chih.

Składając listy uwierzytelniające ambasador Peng-Ming-chih wygłosił przemówienie następującej treści:

Panie Prezydencie! Mam zaszczyt wręczyć Panu listy uwierzytelniające, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej akredytuje mnie przy Panu w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego.

Wręczając je Panu, Panie Prezydencie, niechaj mi będzie wolno w imieniu przewodniczącego Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i w imieniu całego narodu Chińskiego przekazać Panu i wielkiemu narodowi polskiemu gorące podziwowanie i jednocześnie złożycie polskiemu narodowi jak najszlachetniejszą życzenia z okazji wyzwolenia, osłabienia dzięki pomocy bohaterów Armii Radzieckiej z okazji jego zwycięstwa w wewnętrznej i obcej reakcji, a także z powodu wielkich osiągnięć na polu odbudowy gospodarczej i kulturalnej. Zapewniam Pana, Panie Prezydencie, że na stanowisku ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej dołożę wszelkich starań, aby rozwinąć i umocnić braterskie stosunki między narodem chińskim i wielkim narodem polskim.

Proszę Pana, Panie Prezydencie, o okazanie mi poparcia i pomocy w mojej działalności.

Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział:

„Panie Ambasadorze! Nad jestem przyjąć z rąk Pańskich listy, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej uwierzytelnia Pana w charakterze pierwszego ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej przy mojej osobie. Wierzę głęboko, że podjęcie pracy przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Chińskiej Republiki Ludowej i Rzeczypospolitej Polskiej przyczyni się do pogłębienia przyjaźni łączącej naród polski z narodem chińskim i do owocnej współpracy w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Jak to Pan słusznie podkreślił, Panie Ambasadorze, współpraca obu naszych narodów, które wyzwoliły się spod jarzma imperializmu i rodzimej reakcji, wydatnie wzmacni oboz pokoju, i które przewodzi nasz wspólny potężny obozownik, Związek Radziecki. Dotychczasowe osiągnięcia Chińskiej Republiki Ludowej są dowo-

Przyjaźń narodu polskiego z wolnym narodem chińskim wzmacnia siły obozu pokoju

Wręczenie listów uwierzytelniających przez ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej generała Peng-Ming-chih

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej tow. Bolesław Bierut przyjął dnia 20 bm. na audiencji pierwszego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Chińskiej Republiki Ludowej przy Rządzie RP generała Peng-Ming-chih.

Składając listy uwierzytelniające ambasador Peng-Ming-chih wygłosił przemówienie następującej treści:

Panie Prezydencie! Mam zaszczyt wręczyć Panu listy uwierzytelniające, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej akredytuje mnie przy Panu w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego.

Wręczając je Panu, Panie Prezydencie, niechaj mi będzie wolno w imieniu przewodniczącego Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i w imieniu całego narodu Chińskiego przekazać Panu i wielkiemu narodowi polskiemu gorące podziwowanie i jednocześnie złożycie polskiemu narodowi jak najszlachetniejszą życzenia z okazji wyzwolenia, osłabienia dzięki pomocy bohaterów Armii Radzieckiej z okazji jego zwycięstwa w wewnętrznej i obcej reakcji, a także z powodu wielkich osiągnięć na polu odbudowy gospodarczej i kulturalnej. Zapewniam Pana, Panie Prezydencie, że na stanowisku ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej dołożę wszelkich starań, aby rozwinąć i umocnić braterskie stosunki między narodem chińskim i wielkim narodem polskim.

Proszę Pana, Panie Prezydencie, o okazanie mi poparcia i pomocy w mojej działalności.

Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział:

„Panie Ambasadorze! Nad jestem przyjąć z rąk Pańskich listy, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej uwierzytelnia Pana w charakterze pierwszego ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej przy mojej osobie. Wierzę głęboko, że podjęcie pracy przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Chińskiej Republiki Ludowej i Rzeczypospolitej Polskiej przyczyni się do pogłębienia przyjaźni łączącej naród polski z narodem chińskim i do owocnej współpracy w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Jak to Pan słusznie podkreślił, Panie Ambasadorze, współpraca obu naszych narodów, które wyzwoliły się spod jarzma imperializmu i rodzimej reakcji, wydatnie wzmacni oboz pokoju, i które przewodzi nasz wspólny potężny obozownik, Związek Radziecki. Dotychczasowe osiągnięcia Chińskiej Republiki Ludowej są dowo-

Przyjaźń narodu polskiego z wolnym narodem chińskim wzmacnia siły obozu pokoju

Wręczenie listów uwierzytelniających przez ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej generała Peng-Ming-chih

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej tow. Bolesław Bierut przyjął dnia 20 bm. na audiencji pierwszego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Chińskiej Republiki Ludowej przy Rządzie RP generała Peng-Ming-chih.

Składając listy uwierzytelniające ambasador Peng-Ming-chih wygłosił przemówienie następującej treści:

Panie Prezydencie! Mam zaszczyt wręczyć Panu listy uwierzytelniające, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej akredytuje mnie przy Panu w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego.

Wręczając je Panu, Panie Prezydencie, niechaj mi będzie wolno w imieniu przewodniczącego Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i w imieniu całego narodu Chińskiego przekazać Panu i wielkiemu narodowi polskiemu gorące podziwowanie i jednocześnie złożycie polskiemu narodowi jak najszlachetniejszą życzenia z okazji wyzwolenia, osłabienia dzięki pomocy bohaterów Armii Radzieckiej z okazji jego zwycięstwa w wewnętrznej i obcej reakcji, a także z powodu wielkich osiągnięć na polu odbudowy gospodarczej i kulturalnej. Zapewniam Pana, Panie Prezydencie, że na stanowisku ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej dołożę wszelkich starań, aby rozwinąć i umocnić braterskie stosunki między narodem chińskim i wielkim narodem polskim.

Proszę Pana, Panie Prezydencie, o okazanie mi poparcia i pomocy w mojej działalności.

Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział:

„Panie Ambasadorze! Nad jestem przyjąć z rąk Pańskich listy, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej uwierzytelnia Pana w charakterze pierwszego ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej przy mojej osobie. Wierzę głęboko, że podjęcie pracy przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Chińskiej Republiki Ludowej i Rzeczypospolitej Polskiej przyczyni się do pogłębienia przyjaźni łączącej naród polski z narodem chińskim i do owocnej współpracy w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Jak to Pan słusznie podkreślił, Panie Ambasadorze, współpraca obu naszych narodów, które wyzwoliły się spod jarzma imperializmu i rodzimej reakcji, wydatnie wzmacni oboz pokoju, i które przewodzi nasz wspólny potężny obozownik, Związek Radziecki. Dotychczasowe osiągnięcia Chińskiej Republiki Ludowej są dowo-

Przyjaźń narodu polskiego z wolnym narodem chińskim wzmacnia siły obozu pokoju

Wręczenie listów uwierzytelniających przez ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej generała Peng-Ming-chih

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej tow. Bolesław Bierut przyjął dnia 20 bm. na audiencji pierwszego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Chińskiej Republiki Ludowej przy Rządzie RP generała Peng-Ming-chih.

Składając listy uwierzytelniające ambasador Peng-Ming-chih wygłosił przemówienie następującej treści:

Panie Prezydencie! Mam zaszczyt wręczyć Panu listy uwierzytelniające, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej akredytuje mnie przy Panu w charakterze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego.

Wręczając je Panu, Panie Prezydencie, niechaj mi będzie wolno w imieniu przewodniczącego Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i w imieniu całego narodu Chińskiego przekazać Panu i wielkiemu narodowi polskiemu gorące podziwowanie i jednocześnie złożycie polskiemu narodowi jak najszlachetniejszą życzenia z okazji wyzwolenia, osłabienia dzięki pomocy bohaterów Armii Radzieckiej z okazji jego zwycięstwa w wewnętrznej i obcej reakcji, a także z powodu wielkich osiągnięć na polu odbudowy gospodarczej i kulturalnej. Zapewniam Pana, Panie Prezydencie, że na stanowisku ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej dołożę wszelkich starań, aby rozwinąć i umocnić braterskie stosunki między narodem chińskim i wielkim narodem polskim.

Proszę Pana, Panie Prezydencie, o okazanie mi poparcia i pomocy w mojej działalności.

Prezydent Rzeczypospolitej odpowiedział:

„Panie Ambasadorze! Nad jestem przyjąć z rąk Pańskich listy, którymi przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej uwierzytelnia Pana w charakterze pierwszego ambasadora Chińskiej Republiki Ludowej przy mojej osobie. Wierzę głęboko, że podjęcie pracy przez przedstawicielstwo dyplomatyczne Chińskiej Republiki Ludowej i Rzeczypospolitej Polskiej przyczyni się do pogłębienia przyjaźni łączącej naród polski z narodem chińskim i do owocnej współpracy w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej. Jak to Pan słusznie podkreślił, Panie Ambasadorze, współpraca obu naszych narodów, które wyzwoliły się spod jarzma imperializmu i rodzimej reakcji, wydatnie wzmacni oboz pokoju, i które przewodzi nasz wspólny potężny obozownik, Związek Radziecki. Dotychczasowe osiągnięcia Chińskiej Republiki Ludowej są dowo-

Przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej

podstawą polityki demokratycznych Niemiec

Referat tow. Wilhelma Piecka na III Kongresie Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec

BERLIN (PAP). — Prezydent Wilhelm Pieck, przemawiając na III Kongresie SED, złożył sprawozdanie kierownictwa partyjnego SED. Za znaczny on na wstępie, że sprawozdanie to obejmuje okres od II Zjazdu Partii, który się odbył we wrześniu 1947 r., aż do dnia dzisiejszego.

Mówca podkreślił, że zjazd odbywa się w momencie, w którym imperializm anglo-amerykański przechodzi od polityki wojennej do otwartej i brutalnej agresji militarnej. Toteż sprawa pokoju jest dziś zagadnieniem pierwszorzędnej wagi. Zagadnienie to stanęło na porządku dziennym zjazdu. Pokój w Europie może być zapewniony wtedy, gdy nastąpi zjednoczenie demokratycznych i miłujących pokój Niemiec. Dąży do tego Front Narodowy Niemiec Demokratycznych.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA ZACIESNIA WSPÓLPRACĘ Z SIŁAMI POKOJU I DEMOKRACJI

Jaka powinna być polityka zagraniczna Niemiec na tle sytuacji międzynarodowej? Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy pamiętać, że imperialiści anglo-amerykańscy rozbiłi Niemcy na dwie części, odnawiając narodowi niemieckiemu sprawiedliwego traktatu pokojowego, pragnąc stworzyć z Niemiec zachodnich bazę wojenną, a nawet pole walki.

W tej sytuacji utworzenie mitującej pokój Niemieckiej Republiki Demokratycznej stanowi punkt zwrotny w dziejach Europy. Niemiecka Republika Demokratyczna została uznana przez Związek Radziecki, Polskę, Czechosłowację, Węgry, Rumunię, Bułgarię, Chiny i Koreę. Powstały przesłanki dla rozwoju stosunków politycznych, gospodarczych i kulturalnych z innymi narodami na zasadzie pokoju i przyjaźni. Znalazło to wybitny wyraz w doniosłych uchwałach, zawartych między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną — w sprawie wytyczenia ustalonej i istniejącej granicy na Odrze i Nysie.

Nemiecka Republika Demokratyczna zawarła następnie układy z Czechosłowacją i Węgrami. W ten sposób sprawdzają się słowa Wielkiego Stalina, który powie, że naród niemiecki, gdy wkroczy na drogę pokoju i walki o jednolitą, demokratyczną Niemcy zdobędzie „wielką sympatię i aktywne poparcie wszystkich narodów świata, a w tej liczbie narodu amerykańskiego, angielskiego, francuskiego, polskiego, czechosłowackiego, włoskiego, nie mówiąc już o miłującym pokój narodzie radzieckim”.

OSZUKAŃCZE MANEWRY IMPERIALISTÓW

Pieck omówił następnie służalczo politykę marionetek z Bonn, zagrażając podstawowemu interesom na rodni niemieckiego. Ostatnio — stwierdził mówca — słyszy się często głosy, że imperialistyczne mocarstwa zachodnie ogłoszą „zakochanie stanu wojny” z Niemcami. Amerykanie i Anglicy przyznają równocześnie, że ogłoszenie takiego „stanu wojny” nie pogłębnie oczywiście dla soba wycofania wojsk okupacyjnych, które mają zostać w Niemczech na czas nieograniczony. Jest to sprzeczne zarówno z powszechnie uznanymi normami prawa międzynarodowego, jak i z postanowieniami układu poczdamskiego, który — stwierdził Pieck — uważamy za jedyną prawną podstawę dla wszelkiego regulowania sprawy pokoju z Niemcami.

Dla zawarcia traktatu pokojowego konieczne jest, by naród niemiecki był reprezentowany w toku pertraktacji pokojowych przez jednolitą demokratyczną państwo, którego rząd uznałby zobowiązania narodu niemieckiego, wynikające z wojny, ale równocześnie broniłby żywotnych praw narodu.

Tego właśnie nie chcą imperialistyczne mocarstwa zachodnie i dla tego chciałyby one zastąpić traktat pokojowy jednostronnym oświadczeniem.

W tym stanie rzeczy — oświadczył prezydent Pieck — stwierdzam w imieniu całego narodu niemieckiego, że naród niemiecki nigdy i nigdzie nie uzna tego rodzaju dyktatorskich deklaracji i zobowiązań z tych deklaracji wynikających.

SOCJALDEMOKRACI — AGENTAMI IMPERIALISTYCZNYMI

Sługusami imperialistycznymi są schumacherowscy socjaldemokraci. Wystąpienia ich w naszym nieustępnym przemówieniu Hitlera i Goebbelsa.

Najważniejszym zadaniem naszych towarzyszy w Niemczech zachodnich — powiedział Pieck — jest zdemaskowanie zbrodniczej polityki pravicowych przywódców socjaldemokratycznych przy równoczesnym tworzeniu jednolitego frontu robotników komunistycznych i socjaldemokratycznych w walce o pokój i interesy narodowe narodu niemieckiego.

PRZECIW KNOWANIOM PODŻEGACZY WOJENNYM

Analizując w dalszym ciągu sytuację w Niemczech zachodnich, Pieck zaznaczył, że istnieją tam widoki dla walki patriotów.

W walce Niemiec zachodnich przeciwko reżimowi adenerow skiemu i przeciwko imperialistom doniosłą rolę odgrywa Komunistyczny Front Niemiec. W związku z tym KPD musi być wzmożona. Musi ona zdemaskować i przepędzić imperialistycznych agentów ze swych szeregów i usunąć z pozycji kierowniczych oportunistów, którzy stracili wiarę w siłę i możliwość klasy robotniczej Niemiec zachodnich.

Nieublagana walka — powiedział dalej Pieck — przeciwko elementom trockistowskim i titowskim jest więc jednym z najważniejszych zadań.

Obecnie — stwierdził dalej mówca — po umocnieniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej stoi przed nami w całej swej doniosłości zadanie, polegające na tym, żeby wprowadzić całe Niemcy na drogę pokoju i demokracji. Zadanie to musimy wykonać i wykonamy. Blok partii demokratycznych wolał niedawno uchwałę, na mocy której w wyborach październikowych wystawiona będzie jedna wspólna lista. Wybory te będą więc potężną manifestacją jedności mieszkańców Republiki w walce o pokój, o jedność narodową i o pokojową odbudowę.

GRANICA NA ODRZE I NYSIE — GRANICĄ POKOJU

Prez. Pieck stwierdził następnie: Podkreślamy, że granica na Odrze i Nysie jest granicą pokoju i przyjaźni między narodem polskim i narodem niemieckim. Wy-

stępujemy zdecydowanie przeciwko zwolennikom odwetu i rewizjonizmowi, którzy działają w interesie imperialistów anglo-amerykańskich ze szkodą dla narodu niemieckiego. Wszystkie nasze osiągnięcia — powiedział dalej Pieck — były możliwe jedynie dzięki temu, że Niemcy wschodnie zostały wyzwolone przez Armię Radziecką. Ludzie radzieccy dowiedli czynami, że nie są zdobywcami, ani mścicielami, lecz wyzwolicielami i przyjacielami.

I dlatego wieczna przyjaźń z Wielkim Związkiem Radzieckim jest świętym obowiązkiem i przyjaźnią — oświadczył mówca — będziemy ze wszystkich sił umacniać i utrzymywać.

WALKA O PRZEKSZTAŁCENIE SED W PARTIĘ NOWEGO TYPU

W tej sytuacji — stwierdził mówca — walka o przekształcenie SED w partię nowego typu nabiera decydującego znaczenia. W okresie między II a III Kongresem osiągnięto w tej dziedzinie sukcesy. Wyrażają one przede wszystkim w uznaniu przez aktywistów i funkcjonariuszy partyjnych kierowniczej roli WKP (b) w międzynarodowym ruchu robotniczym, w całkowitym uznaniu marksizmu — leninizmu za ideologiczną i organizacyjną podstawę partii. Dalszym przejawem rozwoju SED, jako partii nowego typu, są postępy marksistowsko-leninowskiego szkolenia partyjnego.

O tym samym świadczy walka z schumacherowcami oraz ideologiczne i organizacyjne wzmocnienie partii.

Nie możemy jednak — stwierdził mówca — zadowolić się już osiągniętymi wynikami. Zadaniem partii jest wzmocnienie jednolitego ruchu robotniczego oraz bezwzględna walka z nielegalną agendą schumacherowską i z wszelkimi przejawami socjaldemokracji, jako ideaologii wroga.

Walka o oczyszczenie szeregów partii i wypędzenie z niej zamaskowanych wrogów klasy robotniczej jest niezbędnym warunkiem dalszego naszego rozwoju ku partii nowego typu.

Omawiając zagadnienie szkolenia ideologicznego, Wilhelm Pieck podkreśla zwłaszcza konieczność dokładnego zapoznania się z dziełami Stalina.

Należy stworzyć w całej partii — stwierdził Wilhelm Pieck — atmosferę nieustannej pracy nad przyswojeniem sobie zasad marksizmu-leninizmu.

Wilhelm Pieck zakończył swą mowę okrzykami na cześć Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności, na cześć obozu pokoju, na cześć jednolitej, demokratycznej, pokojowej i niezależnej Niemiec, na cześć niemieckiej klasy robotniczej, chłopstwa pracującego i inteligencji postępowej oraz na cześć WKP (b) i Józefa Stalina.

Rozwój gospodarczy Łodzi i województwa w Planie Sześcioletnim

WARSZAWA (PAP). — Ustawa o Planie 6-letnim, w ramach zadań dla całej Polski ustala następujące zadania w zakresie rozwoju gospodarczego i kulturalnego dla miasta Łodzi i województwa łódzkiego.

Miasto Łódź

Należy ograniczyć dalszą rozbudowę przemysłu w mieście Łodzi do budowy zakładów bezpośrednio związanych bądź z obsługą ludności, bądź też z obsługą istniejącego przemysłu. W mieście Łodzi należy wybudować: fabrykę maszyn przedzielniczych, zakłady mięsne oraz 6 innych ważniejszych zakładów przemysłu wielkiego i średniego, zwiększyć wartość produkcji przemysłu socjalistycznego o około 80 proc., podnieść zatrudnienie w przemyśle do około 250 tys. osób. Celem likwidacji

pozostającego po okresie kapitalizmu zaoferowania w dziedzinie gospodarki mieszkaniowej i komunalnej należy podjąć budowę wodociągów grupowych w oparciu o ujęcie wody w dolinie Pilicy, intensywnie kontynuować rozbudowę urządzeń kanalizacyjnych oraz dla polepszenia warunków życia klasy robotniczej wybudować około 40 tys. izb mieszkalnych. Rozbudować Politechnikę Łódzką, zwłaszcza w kierunkach włókienniczym i przemyśle spożywczym.

Województwo Łódzkie

Należy rozwinąć przemysł w okolicy Łodzi oraz podnieść pod względem gospodarczym i kulturalnym zaniedbane powiaty województwa łódzkiego.

Należy wybudować fabrykę mebli giętych w Radomsku, zakłady przemysłu bawełnianego w Piotrkowie, fabrykę krosien bawełnianych w Żduńskiej Woli, zakłady przemysłu włókiennego w rej. Łodzi, fabrykę silników spalinowych wysokoprężnych w Skłirniewiecach oraz 14 innych ważniejszych zakładów przemysłu wielkiego i średniego;

rozbudować zakłady istniejące, zwiększyć wartość produkcji przemysłu socjalistycznego około dwu i pół krotnie oraz podnieść zatrudnienie w przemyśle do ponad 150 tys. osób. Osiągnąć wzrost produkcji rolniczej o 29 proc., w tym produkcji

roślinnej o 26 proc., a zwierzęcej o 34 proc., w szczególności zwiększyć zbiory pszenicy o 57 proc., jęczmienia o 90 proc., buraków cukrowych o 60 proc., nasion oleistych i włókniстых o około 100 proc., rozwinąć sadownictwo i warzywnictwo na terenach przyległych do miasta Łodzi, podnieść pogłowie trzody chlewnej o 55 proc., zalesić około 20 tysięcy ha, rozpocząć budowę linii kolejowej Sieradz — Wieruszów, przeprowadzić elektryfikację linii Warszawa — Łódź, podjąć budowę urządzeń wodociagowych na terenie miast i osiedli dookoła Łodzi w oparciu o rurociąg, doprowadzający wodę do Łodzi z doliny Pilicy. Dla zaspokojenia potrzeb ludności pracującej, a przede wszystkim robotników rozbudowującego się przemysłu, wybudować 24 tys. izb mieszkalnych.

PLAN SZEŚCIOLETNI otwiera nową kartę w historii narodu polskiego

Przemówienie wicepremiera tow. Hilarego Minca, wygłoszone na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 21.7. 1950 r.

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Demokratyczna, uroczyście, historyczny akt w Zgorzelcu, stanowi nieodwołalne o polskich słupach granicznych nad Odrą i Nysą.

Jeszcze panoszyli się na ziemi polskiej niemieccy faszysti i współpracownicy z nimi służące polscy obszarnicy, a już Manifest Lipcowy wyzwał do walki o reformę rolną, o zdruzgotanie obszarnictwa, stanowiącego tamę dla rozwoju i postępu polskiej wsi.

Dziś dla dzieci chłopskich obszarów stanowią już tylko pomruce pojęcia dawnych i złych czasów, a masy pracujących chłopów, po zdruzgotaniu obszarnictwa i odbudowaniu swojej gospodarki, wkroczyły już na nową drogę, drogę postępu i socjalizmu.

Jeszcze po fabrykach, kopalniach i hutach polskich radzili niemieccy faszysti, a Manifest Lipcowy zakładał

już podstawy pod przyszłą nacjonalizację przemysłu, pod przyszły, potężny jego rozwój.

Dziś przemysł polski rozwinął się szybko i pomyślnie, dzięki temu, że stał się własnością narodu. Daleko w tyle zostawił ubogi, przedwojenny poziom rozwoju sił wytwórczych i stał się potężną, socjalistyczną dźwignią społecznej przebudowy całego kraju. Jeszcze gromy wojny przeważyły się nad umęczoną Polską, jeszcze palili się miasta i wieś, a już Manifest Lipcowy nakreślił drogę odbudowy kraju, odbudowy i rozwoju życia kulturalnego, odbudowy i rozwoju miast i wsi, szkół i uniwersytetów, szpitali i żłobków, odbudowy i rozwoju Polski.

Dziś zadanie odbudowy kraju w podstawowych swych założeniach zostało wykonane, bowiem potężna i niewyczerpana energia twórcza niemieckiej ofiarnej swojej ojczyźnie lud pra-

cający. Coraz wyżej i szybciej wznoszą się w górę mury odbudowującej się Warszawy, coraz szerzej, bujniej i piękniej rozwija się oświata i kultura.

W ciężkiej i trudnej walce były przeliterowane w czyn słowa historycznego Lipcowego Manifestu. Wszelkimi, najbardziej zbrodniczymi metodami, walcząc z nami imperializm zagraniczny, walcząc z nami reakcją polską, wydziedziczeni kapitaliści i obszarnicy i ich stugli. Ale odmiślnym w tej walce historyczne zwycięstwo, bo były z nami masy pracujące polskie, ich niewyczerpana aktywność i ich niewyczerpana ołtarność, bo były z nami siły postępu i pokoju na całym świecie, bo był z nami wielki kraj zwycięskiego socjalizmu — Związek Radziecki, bo ani na chwilę nie opuszczała nas pomoc genialnej myśli i mocarnej dłoni Wiel-

kiego Stalina. (Burliwe oklaski).

Wypełnił słowa Manifestu Lipcowego, rozbiłmy reakcję, ugruntowaliśmy władzę ludową i Polskę, w sposób trwały, weszła na drogę rozwoju — ku socjalizmowi.

Dziś, uchwalając Plan 6-letni, wchodzimy w nowy etap rozwoju, w etap przyspieszonego i coraz bardziej potężnego rozwoju sił wytwórczych, w etap wielkiej, socjalistycznej ofensywy przeciwko pozostałościom kapitalizmu w naszym kraju, w etap budowy podstaw socjalizmu.

W ten sposób ustawa o Planie 6-letnim staje się jakby nowym, Lipcowym Manifestem, manifestem, który otwiera nową kartę w historii narodu. W etap ten wchodzimy z nierównie mocniejszą i potężniejszą siłą ludową, niż to było przed sześciu laty, z nierównie bardziej zorganizowanymi i bardziej świadomymi masami ludowymi, niż to było przed sześciu laty. W etap ten wchodzimy, uskrzydleni wielkimi, historycznymi zwycięstwami i potężnie uzbrojeni w krystalicznie jasną i przejrystą marksistowsko-leninowską myśl i naukę o drogach, wiadcących ku zwycięstwu socjalizmu.

Wiemy, że niełatwa będzie nasza droga i niejedną i niełatwą na niej napotkamy trudność. Wiemy, że imperializm, przerażony zwycięstwami obozu pokoju i socjalizmu, będzie usiłował pchnąć świat do nowych awantur wojennych. Wiemy, że wewnątrz wrogów klasowy, im bardziej będzie się zwężało jego pole działania, im bardziej bezradziejnym stawać się będzie jego położenie, tym bardziej będzie próbował szkodzić i kłaskać. Wiemy, że dla zwycięskiego wykonania planu będą musiały być naprężone wola, siły i energia całego narodu. Ale wiemy także, że siły postępu i socjalizmu na całym świecie rosą i krzepną i żaden wrogi, najbardziej wściekły i najbardziej zjadliwy, nie potrafi ich zatrzymać w zwycięskim marszu naprzód. (Okłaski).

„Budując socjalizm w Polsce — mówił prezydent Bierut — stajemy we wspólnym szeregu z wielkim legionem budowniczych socjalizmu i bojowników o socjalizm, który rośnie dziś we wszystkich krajach świata. Naszym wodzem i przewodnikiem jest Stalin, a więc idea nasza, szeregi nasze są niewyczerpane”.

Dlatego, realizując Plan 6-letni, wzmocnimy nasz kraj, jego siły gospodarcze i jego siły obronne, podniesiemy na nowy, znacznie wyższy poziom dobrobyt i kulturę mas pracujących i zbudujemy Polskę Socjalistyczną.

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy o planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950 — 1955.

Niech ta ustawa stanie się nowym Manifestem Lipcowym, który, nie ulega wątpliwości, zostanie tak samo zwycięsko zrealizowany, jak Manifest Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 lipca 1944 roku, (Burliwe i długotrwałe oklaski).

Radziecka Marynarka Wojenna

23 lipca — w dniu Święta Marynarki Wojennej ZSRR — naród radziecki raz jeszcze zmanifestował swą wolę wzmocnienia potęgi państwa radzieckiego i jego marynarki wojennej, stanowiącej nieodłączną część sił zbrojnych Radzieckich Sił Zbrojnych.

Naród radziecki szczerzy się chlubnymi tradycjami i bohaterstwami czynami rosyjskich marynarzy i podróżników — badaczy. Przez całe stulecia toczył naród rosyjski walkę przeciwko licznym napastnikom, którzy usiłowali zamknąć mu dostęp do morza. Na cały świat zasłynęły zwycięstwa morskie Rosji pod Gangutem, Grenhamem, Czesną, pod Kalkskią, Korfu, Sinope i wiele innych.

Wielu wybitnych dowódców morskich, jak admirałowie: Uszakow, Sienawin, Łazariew, Nachimow, Butakow, Makarow zapisało wspaniałe karty w dziejach rosyjskiej marynarki. Odważni żeglarze rosyjscy odkryli wiele nowych ziem i niezbadanych dotąd mórz. W roku 1820 Łazariew i Bellinghausen odkryli szósty kontynent — Antarktydę, wnosząc wybitny wkład do ojczyznej i światowej nauki. Leżniew, Pojarkow, Chabarow, Czylkow odkryli północne i północno-wschodnie wybrzeża Azji oraz znaczną część Ameryki Zachodniej i Północno-Wschodniej. Gdyby na mapie świata oznaczono odkryte przez Rosjan liczne wyspy, wybrzeża, cieśniny, zatoki, morza — to zarobiłyby się ona od nazwisk rosyjskich.

Naród radziecki czerpie wspaniałe tradycje rewolucyjnej marynarki rosyjskiej, tradycje całych dziesięcioleci walki rewolucyjnej, jaką rosyjskie masy pracujące, pod kierownictwem partii Lenina — Stalina toczyły o obalenie caratu, o wyzwolenie spod ucisku obszarników i kapitalistów.

Doniosłym wydarzeniem w historii bohaterstwa walki marynarzy rosyjskich przeciwko samowładztwu carskiemu było powstanie, które w roku 1905 wybuchło na wchodzącym w skład Floty Czarnomorskiej pancerniku „Potiomkin”. „Powstanie na pancerniku „Potiomkin” było pierwszym masowym wystąpieniem rewolucyjnym w armii i flocie, pierwszym przejściem znacznego oddziału wojsk carskich na stronę rewolucji”.

Po wystąpieniu rewolucyjnym marynarzy Floty Czarnomorskiej wybuchły powstania marynarzy w Kronstacie, Libawie, Sweaborgu, Sewastopolu, Władywostoku, powstania na pokładzie wleku okrętów i w wielu oddziałach marynarki rosyjskiej.

W roku 1917, w dni Wielkiej Rewolucji Październikowej, marynarze byli oddziałem szturmu w proletariackiej rewolucji.

Kontynuując tradycje „Potiomkina”, krążownik „Aurora” hukiem swych armat obwiesił początek nowej ery w życiu Rosji, w życiu wszystkich ludzi pracy.

Napisał
płk. N. Tokariew
Redaktor gazety „Krasny Flot”

Lenin i Stalin, twórcy marynarki radzieckiej, przypisywali jej doniosłe znaczenie w dziele obrony Republiki Rad.

W okresie wojny domowej i interwencji, Flota Bałtycka i Czarnomorska oraz około 15 flotylli rzecznych brały udział w walce z wrogami młodej republiki radzieckiej. Poza tym na łódzie walczyły ponad 60.000 marynarzy. Pod kierownictwem Józefa Stalina marynarze uczestniczyli w bohaterstwie obronie Carycyna oraz odparli z powodzeniem atak wielkiej eskadry interwencji angielskiej pod Piotrogodem.

Historia rozwoju Radzieckiej Marynarki Wojennej i jej sukcesów bojowych pozostaje w ścisłym związku z imionami wielkich wodzów narodu radzieckiego, Lenina i Stalina. Już w okresie wojny domowej Stalin złożył podstawy radzieckiej sztuki wojennej — morskiej. Najbliżsi towarzysze broni Stalina — Kirow, Frunze i Woroszyłow pracowali niezmordowanie nad stworzeniem marynarki radzieckiej.

Okres pięcioletni stalinowski był nowym etapem w rozwoju marynarki. Józef Stalin uczył cały naród radziecki, uczył żołnierzy radzieckich, że w warunkach wzrastającego niebezpieczeństwa napisał imperialistów powinni być w każdej chwili gotowi do przeciwstawienia się najazdowi wroga.

Równoległe z rozbudową i wzmocnieniem Floty Bałtyckiej i Czarnomorskiej, w roku 1932 z inicjatywy Józefa Stalina utworzono Flotę Pacyfiku. W roku 1933, po ukończeniu budowy kanału Bałtyk — Morze Białe, przystąpiono do tworzenia Floty Północnej.

Z imieniem Józefa Stalina wiąże się przetrwanie kraju radzieckiego w wielkie mocarstwo morskie.

W przededniu zdradzieckiego najazdu agresorów faszystowskich na ZSRR, kraj radziecki rozporządzał potężną marynarką wojenną. W okresie Wielkiej Wojny Narodowej marynarka ta pomagała wydatnie armii, zadając wrogowi młodziące cioty.

W roku 1944 Radzieckie Siły Zbrojne, pod kierownictwem Wielkiego Stalina, zadały wrogowi 10 miliardów ciotów, w których wyniku całkowicie i ostatecznie rozgromiono Niemcy hitlerowskie i ich satelity.

W ośmiu operacjach uderzeniowych uczestniczyły floty: Bałtycka, Czarnomorska i Północna oraz flotyle: Oneska, Ładoska, Dnieprowska i Dunajska, okazując wojskom radzieckim wydatną pomoc w rejonach nadmorskich, nad brzegami rzek i jezior.

Podczas wojny przeciwko Japonii Flota Pacyfiku oraz Flotylla Amurska prowadziły operacje bojowe, współdziałając ściśle z oddziałami Armii Radzieckiej na Dalekim Wschodzie.

Zwycięska wojna narodu radzieckiego przeciwko zaborem faszystowskim wykazała wielką siłę państwa radzieckiego, olbrzymią wyższość stalinowskiej nauki wojennej.

Mówiąc o powojennych zadaniach Radzieckich Sił Zbrojnych, Wielki Wódz mas pracujących, Józef Stalin, powiedział, że powinny one „uczynić strzec pokojowej, twórczej pracy narodu radzieckiego, niezawodnie stać na straży interesów państwowych Związku Radzieckiego i uczynić niedostępnymi dla wrogów granice naszej Ojczyzny”. (Rozkaz Komisarza Ludowego Obrony ZSRR Nr 8 z 23 lutego 1946 r.).

Radziecka Marynarka Wojenna, podobnie jak wszystkie inne oddziały Sił Zbrojnych państwa socjalistycznego, strzeże czujnie granic kraju radzieckiego i stoi na straży pokojowej pracy budowniczych społeczeństwa komunistycznego.

Ważniejsze postanowienia ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w najbliższym sześciolaciu 1950-1955

Historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej nad faszystowskimi Niemcami i ich sojusznikami oraz wyzwolenie Polski przez bohaterką Armię Czerwoną, która przyszła z odziedziczonej walce mas ludowych Polski przeciwko okupantom hitlerowskim i rodzimym wyzyskiwaczom, zmieniły dotychczasowy bieg historii naszego narodu.

Dzięki zwycięstwu ZSRR, które wyrosło z pełnego triumfu Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej, polskie masy ludowe, z klasą robotniczą na czele, obalily panowanie kapitalistów i obszarników i objęły w Polsce rządy, ustanawiając i utrwalając prąd demokracji ludowej,

Rozdział I

Podstawowe zadania Planu

Dzięki objęciu władzy przez masy ludowe i przeprowadzeniu wielkich kapitalistów i obszarników oraz dzięki pomocy Związku Radzieckiego, możliwa stała się szybka odbudowa kraju w wyjątkowo krótkim okresie czasu.

Po przewyciężeniu pierwszych trudności powojennych i utrwaleniu zębów gospodarki planowej, z inicjatywy Polskiej Partii Robotniczej uchwalono Trzyletni Plan odbudowy gospodarczej. Plan ten, o biegunach 1947 - 1949, został przedterminowo i zwycięsko zrealizowany.

W wyniku wykonania Planu Trzyletniego została w zasadzie zakończona odbudowa gospodarki, - został osiągnięty poważny rozwój sił wytwórczych kraju, zarówno w porównaniu z r. 1946, jak i w porównaniu z poziomem przedwojennym, - wzrosła stopa życiowa mas pracujących ponad poziom przedwojenny i została zapoczątkowana rewolucja kulturalna.

W r. 1946 globalna produkcja wielkiego i średniego przemysłu wyniosła 6,5 miliarda złotych wg. cen niezmienionych czyli 75 proc. poziomu przedwojennego, a w r. 1949 osiągnęła już 15,3 miliardów zł. czyli 177 proc. poziomu przedwojennego. W przeliczeniu na jednego mieszkańca wartość produkcji wielkiego i średniego przemysłu wyniosła 260 proc. w porównaniu do okresu przedwojennego. Szczególnie silnie wzrosła produkcja środków wytwórczych, której udział w ogólnej wartości produkcji przemysłu i rzemiosła wzrósł z 47 proc. w r. 1938 i 51 proc. w r. 1946 do 54 proc. w r. 1949.

W roku 1949 wyprodukowaliśmy 8,3 mld. KWH energii elektrycznej czyli o 108 proc. więcej niż przed wojną, - 74,1 mil. ton węgla czyli o 94 proc. więcej niż przed wojną, - produkcja stali osiągnęła 2,3 mil. ton, przekraczając poziom przedwojenny o 60 proc. Uruchomiono na wielokrotnie większą niż przed wojną skalę produkcję parowozów i wagonów kolejowych, zapoczątkowano produkcję traktorów i samochodów ciężarowych. Produkcja obrabiarek do metali i drzewa osiągnęła 10,6 tys. ton, przekraczając poziom przedwojenny o 494 proc., produkcja maszyn i narzędzi rolniczych osiągnęła 174 proc. poziomu przedwojennego.

Produkcja azotianki wzrosła o 111 proc., a superfosfatu mineralnego o 140 proc.

W zakresie artykułów przemysłowych bezpośredniego spożycia produkcja tkanin bawełnianych wyno-

Pracownicy w zakładzie przemysłowym.

spełniające podstawowe funkcje dyktatury proletariatu.

Dzięki objęciu władzy przez masy ludowe i przeprowadzeniu rewolucyjnych przeobrażeń społeczno-gospodarczych znajdujących swój wyraz w Reformie Rolnej i przejęciu przez państwo kluczowych pozycji gospodarki narodowej oraz dzięki wszechstronnej pomocy Związku Radzieckiego, udzielanej Polsce Ludowej od chwili jej powstania, kraj nasz mógł wyzwolić się z zależności od kapitalizmu zagranicznego, zламаć kapitalistyczne okowy krepujące rozwój sił wytwórczych i wejść w sposób trwały na drogę socjalistycznego budownictwa. Władza ludowa objęła rządy w kraju zniszczonym wskutek działań wo-

jennych i okupacji hitlerowskiej. Z ręki hitlerowskich oprawców zgineło 6 milionów obywateli polskich, 1 milion 600 tys. osób częściowo lub całkowicie straciło zdolność do pracy.

Zniszczenia wojenne i rekwizycje doprowadziły do zniszczenia majątku narodowego w około 38 proc.

Zniszczenia wojenne i skutki gospodarki okupantów poważnie obniżyły poziom sił wytwórczych i stopę życiową mas pracujących nawet w porównaniu z niskim poziomem przedwojennym kapitalistycznym - obszarniczej Polski. W warunkach kapitalizmu trzeba by całych dziesięcioleci, aby wyrównać takie szkody zadane przez wojnę.

Wyniki osiągnięte w okresie odbudowy umożliwiają przejście do nowego etapu budownictwa socjalistycznego, postawienie gospodarczo narodowych zadań w dziedzinie rozwoju sił wytwórczych i przebudowy społecznej. Zgodnie z wytycznymi, uchwalonymi w grudniu 1948 r. przez I Kongres Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Sześcioletni Plan rozwoju i przebudowy gospodarczej Polski jest planem wielkiego rozwoju sił wytwórczych, wzrostu dobrobytu mas pracujących, rozkwitu kultury, planem budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Zbudowanie podstaw socjalizmu oznacza:

- 1 znaczne podniesienie poziomu sił wytwórczych ze szczególnym uwzględnieniem produkcji środków wytwórczych.
- 2 okiełznanie i ograniczenie elementów kapitalistycznych w tych dziedzinach naszej gospodarki, w których jeszcze one występują oraz dalsze ich stopniowe wypieranie, a następnie i likwidowanie jako klasy.
- 3 dobrowolne przekształcenie po ważnej części gospodarstw małorolnych i średniorolnych w gospodarstwa zespole, - socjalistyczne spółdzielnie produkcyjne i zamknięcie przez to źródeł rozwoju kapitalizmu.
- 4 oparcie na zasadach socjalistycznej solidarności i wzajemnej pomocy, pogłębienie i zacieśnienie wzajemnych stosunków ekonomicznych i współpracy gospodarczej, prowadzące do jak najszerzego rozwoju sił wytwórczych na bazie planów gospodarczych Polski, ZSRR i krajów demokracji ludowej.
- 5 znaczny wzrost dobrobytu materialnego, polepszenie warunków życiowych i podniesienie kultury i aktywności mas pracujących.

Dla osiągnięcia tych celów należy:

- 1 zapewnić szybki rozwój przemysłu socjalistycznego, a w pierwszym rzędzie przemysłu produkującego środki wytwórczości, od którego poziomu zależy rozwój całej gospodarki narodowej.
- 2 w szczególności należy zapewnić szybki rozwój przemysłu hutniczego, maszynowego i chemicznego. Dla lepszego zaspokojenia potrzeb mas pracujących należy jednocześnie wydawnictwo rozwinąć przemysł produkujący przedmioty spożywcze. Szczególną opieką winien być otoczony rozwój drobnego przemysłu socjalistycznego, nastawionego na zaspokojenie potrzeb lokalnych.
- 2 osiągnąć taki poziom produkcji rolnej, który umożliwi zaspokojenie rosnących potrzeb gospodarki narodowej na produkty rolne; zapewnić materialne i techniczne warunki dobrowolnego zrzeszenia w spółdzielnie produkcyjne poważnej części gospodarstw chłopskich; przekształcić państwowe majątki we wzorcowe, socjalistyczne gospodarstwa rolne;
- 3 zwiększyć pomoc państwa ludowego dla podniesienia produkcji drobnych i średnich gospodarstw chłopskich oraz wzmocnić socjalistyczne regulowanie przez państwo drobnogospodarki chłopskiej.
- 3 osiągnąć znaczne zwiększenie krajowej bazy surowcowej, ja-

W rezultacie wykonania Planu Trzyletniego sektor socjalistyczny gospodarki narodowej poważnie wzmocnił się i rozszerzył.

Gdy w r. 1946 produkcja przemysłu socjalistycznego stanowiła 79 proc. wartości produkcji łącznej całego przemysłu i rzemiosła, w r. 1949 udział ten wzrósł do 89 proc.

W rolnictwie wartość produkcji gospodarstw państwowych wzrosła z 1,6 proc. w 1946 r. do 6,4 proc. w 1949 r. ogólnej wartości produkcji rolnej. W ostatnim roku Planu Trzyletniego został zapoczątkowany rozwój rolniczej spółdzielczości produkcyjnej. Poza Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi i Spółdzielniami produkcyjnymi sektor socjalistyczny w rolnictwie reprezentowany był przez Spółdzielnię i Państwo we Ośrodku Maszynowym.

Handel państwowy i spółdzielczy, który w r. 1946 obejmował 80 proc. obrotów hurtowych i 22 proc. obrotów detalicznych, w r. 1949 objął blisko 100 proc. obrotów hurtowych i 53 proc. obrotów detalicznych.

Skup zboża i mięsa został całkowicie przejęty przez sektor socjalistyczny. Państwo ludowe zrealizowało monopol sektora socjalistycznego w dziedzinie handlu zagranicznego.

W związku ze zmianami struktury społeczno-gospodarczej kraju, zmieniła się radykalnie struktura klasowa ludności. Liczba osób utrzymujących się z pracy najemnej, poza rolnictwem wzrosła z 18,2 proc. ludności w okresie przedwojennym na 35,9 proc. W 1949 r. zostało zlik-

widowane bezrobocie, plaga mas pracujących kapitalistycznie - obszarniczej Polski, a przeludnienie rolnicze, które przed wojną szacowano w Polsce na ok. 8 mil. osób, zostało zredukowane do niewielkich rozmiarów.

Wzrost świadomości i bojowości politycznej oraz aktywności produkcyjnej klasy robotniczej, rozwój ruchu współzawodniczego, pracy i ruchu racjonalizatorskiego, umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego i wzrost świadomości pracujących mas chłopskich, włączenie się przeważającej części inteligencji pracującej w dzieło budownictwa socjalistycznego, wzrost czynnego udziału w życiu gospodarczym i społecznym kobiet i młodzieży - zdecydowały o pomyślnym wykonaniu planu trzyletniego.

Wyniki osiągnięte w okresie odbudowy umożliwiają przejście do nowego etapu budownictwa socjalistycznego, postawienie gospodarczo narodowych zadań w dziedzinie rozwoju sił wytwórczych i przebudowy społecznej. Zgodnie z wytycznymi, uchwalonymi w grudniu 1948 r. przez I Kongres Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Sześcioletni Plan rozwoju i przebudowy gospodarczej Polski jest planem wielkiego rozwoju sił wytwórczych, wzrostu dobrobytu mas pracujących, rozkwitu kultury, planem budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Zbudowanie podstaw socjalizmu oznacza:

- 1 znaczne podniesienie poziomu sił wytwórczych ze szczególnym uwzględnieniem produkcji środków wytwórczych.
- 2 okiełznanie i ograniczenie elementów kapitalistycznych w tych dziedzinach naszej gospodarki, w których jeszcze one występują oraz dalsze ich stopniowe wypieranie, a następnie i likwidowanie jako klasy.
- 3 dobrowolne przekształcenie po ważnej części gospodarstw małorolnych i średniorolnych w gospodarstwa zespole, - socjalistyczne spółdzielnie produkcyjne i zamknięcie przez to źródeł rozwoju kapitalizmu.
- 4 oparcie na zasadach socjalistycznej solidarności i wzajemnej pomocy, pogłębienie i zacieśnienie wzajemnych stosunków ekonomicznych i współpracy gospodarczej, prowadzące do jak najszerzego rozwoju sił wytwórczych na bazie planów gospodarczych Polski, ZSRR i krajów demokracji ludowej.
- 5 znaczny wzrost dobrobytu materialnego, polepszenie warunków życiowych i podniesienie kultury i aktywności mas pracujących.

Dla osiągnięcia tych celów należy:

- 1 zapewnić szybki rozwój przemysłu socjalistycznego, a w pierwszym rzędzie przemysłu produkującego środki wytwórczości, od którego poziomu zależy rozwój całej gospodarki narodowej.
- 2 w szczególności należy zapewnić szybki rozwój przemysłu hutniczego, maszynowego i chemicznego. Dla lepszego zaspokojenia potrzeb mas pracujących należy jednocześnie wydawnictwo rozwinąć przemysł produkujący przedmioty spożywcze. Szczególną opieką winien być otoczony rozwój drobnego przemysłu socjalistycznego, nastawionego na zaspokojenie potrzeb lokalnych.
- 2 osiągnąć taki poziom produkcji rolnej, który umożliwi zaspokojenie rosnących potrzeb gospodarki narodowej na produkty rolne; zapewnić materialne i techniczne warunki dobrowolnego zrzeszenia w spółdzielnie produkcyjne poważnej części gospodarstw chłopskich; przekształcić państwowe majątki we wzorcowe, socjalistyczne gospodarstwa rolne;
- 3 zwiększyć pomoc państwa ludowego dla podniesienia produkcji drobnych i średnich gospodarstw chłopskich oraz wzmocnić socjalistyczne regulowanie przez państwo drobnogospodarki chłopskiej.
- 3 osiągnąć znaczne zwiększenie krajowej bazy surowcowej, ja-

W rezultacie wykonania Planu Trzyletniego sektor socjalistyczny gospodarki narodowej poważnie wzmocnił się i rozszerzył.

Gdy w r. 1946 produkcja przemysłu socjalistycznego stanowiła 79 proc. wartości produkcji łącznej całego przemysłu i rzemiosła, w r. 1949 udział ten wzrósł do 89 proc.

W rolnictwie wartość produkcji gospodarstw państwowych wzrosła z 1,6 proc. w 1946 r. do 6,4 proc. w 1949 r. ogólnej wartości produkcji rolnej. W ostatnim roku Planu Trzyletniego został zapoczątkowany rozwój rolniczej spółdzielczości produkcyjnej. Poza Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi i Spółdzielniami produkcyjnymi sektor socjalistyczny w rolnictwie reprezentowany był przez Spółdzielnię i Państwo we Ośrodku Maszynowym.

Handel państwowy i spółdzielczy, który w r. 1946 obejmował 80 proc. obrotów hurtowych i 22 proc. obrotów detalicznych, w r. 1949 objął blisko 100 proc. obrotów hurtowych i 53 proc. obrotów detalicznych.

Skup zboża i mięsa został całkowicie przejęty przez sektor socjalistyczny. Państwo ludowe zrealizowało monopol sektora socjalistycznego w dziedzinie handlu zagranicznego.

W związku ze zmianami struktury społeczno-gospodarczej kraju, zmieniła się radykalnie struktura klasowa ludności. Liczba osób utrzymujących się z pracy najemnej, poza rolnictwem wzrosła z 18,2 proc. ludności w okresie przedwojennym na 35,9 proc. W 1949 r. zostało zlik-

ko niezbędnej podstawy rozwoju gospodarki narodowej, a w szczególności rozwinąć wydobywcę rud żelaza i metali nieżelaznych, ropy naftowej, soli potasowych; zwiększyć produkcję podstawowych surowców chemicznych, celulozy i włókien sztucznych; zwiększyć produkcję przemysłowych surowców rolniczych, a zwłaszcza tłuszczów roślinnych i zwierzęcych, lnu i innych roślin włókniastych, skór surowych i wełny.

4 poważnie zwiększyć siłę obrony kraju przez wzrost ogólnego potencjału wytwórczego i rozwój specjalnego przemysłu obronnego.

5 zapewnić dalszy rozwój sieci i obrotów socjalistycznego handlu, systematycznie wypierając elementy kapitalistyczne; zapewnić racjonalną organizację, właściwy układ sieci handlowej oraz jej unowocześnienie w celu wydajnej poprawy poziomu obsługi mas pracujących.

6 w oparciu o szybkie tempo wzrostu akumulacji socjalistycznej i biorąc pod uwagę wielki zasieg nakładów inwestycyjnych, nie zbędny dla wykonania zadań planu, rozwinąć odpowiednio produkcję materiałów budowlanych i przemysł budowlany i wyposażać go w nowoczesne środki techniczne.

7 zapewnić systematyczny postęp techniczny i organizacyjny we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej jako warunek, bez którego niemożliwe jest osiągnięcie planowanego tempa wzrostu produkcji i zwiększenia wydajności pracy; stworzyć warunki wszechstronnego rozwoju nauki oraz prac naukowo-badawczych w oparciu o osiągnięcia produkcji nauki radzieckiej.

8 osiągnąć znaczny wzrost wydajności pracy we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, dążąc do maksymalnego zmniejszenia rozpiętości istniejących pod tym względem między Polską a krajami najbardziej uprzemysłowionymi. W tym celu należy dążyć do najpełniejszego wykorzystania czasu pracy; wydawnictwo rozszerzyć mechanizację robot pracochłonnych; zapewnić pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnej maszyn i urządzeń oraz intensyfikację procesów produkcyjnych; stworzyć warunki dla pogłębienia i rozszerzenia ruchu socjalistycznego współzawodniczego pracy i ruchu racjonalizatorskiego; umocnić socjalistyczną dyscyplinę pracy w całej gospodarce narodowej.

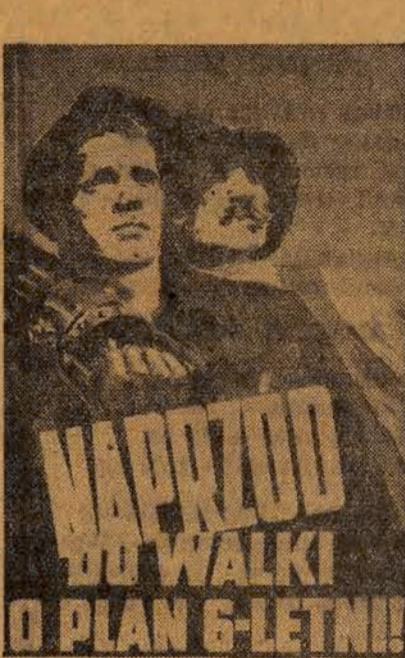
9 osiągnąć poważne oszczędności w gospodarce narodowej przez zmniejszenie norm zużycia surowców, materiałów, paliwa i energii, a w szczególności zmniejszyć normy zużycia żelaza, drewna, cementu i innych materiałów budowlanych oraz metali nieżelaznych.

10 zapewnić systematyczne podnoszenie stopy życiowej mas pracujących drogą wzrostu zarobków gotówkowych i stopniowej realizacji polityki obniżania cen w miarę wzrostu wydajności pracy i zmniejszania kosztów własnych produkcji; zapewnić rozwój i usprawnienie systemu ubezpieczeń społecznych, opieki nad matką i dzieckiem, czasów pracowniczych, polepszenie warunków mieszkaniowych klasy robotniczej, rozbudowę urządzeń komunalnych.

11 poprawić warunki zdrowotne mas pracujących i ulepszyć ochronę zdrowia ludności, poprawić warunki bezpieczeństwa i higieny pracy.

12 podnieść poziom kulturalny szerokiej masy pracujących - zlikwidować do końca analfabetyzm - zapewnić rozwój i podniesienie poziomu szkolnictwa wszystkich szczebli, rozwój pracy i wydawnictwa książkowego, radiofonii i kinematografii i udostępnić je jak najszerszym stopniem szerokim masom pracującym osiągnięcia kultury i sztuki, rozwijać i pogłębować rewolucję kulturalną w Polsce.

13 zapewnić gospodarce narodowej wpływ potrzebnej ilości nowych robotników oraz kadr wykwalifikowanych robotników i personelu technicznego i kierowniczego oraz szeroki rozwój szkolnictwa zawodowego wszystkich szczebli i szeroki rozwój kursów dokształcających i

Pracownicy w zakładzie przemysłowym.

przypasabających do zawodu, przez budownictwo osiedli mieszkaniowych i urządzeń socjalnych, związanych z zakładami pracy, przez szerokie wciągnięcie kobiet do produkcji i ulatwienie im pracy zawodowej. Zapewnić dopływ kadr kwalifikowanych do administracji państwowej, instytucji kulturalno-oświatowych oraz służby zdrowia.

14 podnieść poziom aktywności gospodarczej i kulturalnej pracowników wschodnich i centralnych części kraju oraz niektórych niedostatecznie jeszcze zagospodarowanych powiatów w województwach zachodnich i północnych przez odpowiednią politykę rozmieszczenia sił wytwórczych.

15 umocnić złoty polski - upowszechnić i umocnić rozrachunek gospodarczy w przedsiębiorstwach socjalistycznych, wzmocnić walkę z wszelkimi przejawami marnotrawstwa, rozrzutności i przerosłości administracyjnych - przyspieszyć o bieg środków obrotowych, osiągnąć poważne obniżenie kosztów własnych, osiągnąć wysoki poziom i systematyczny wzrost socjalistycznej akumulacji we wszystkich gałęziach gospodarki.

16 stworzyć państwowe rezerwy surowców i materiałów oraz podstawowych artykułów konsumpcyjnych w celu zabezpieczenia gospodarki narodowej.

17 udoskonalić organizację i pogłębienie metody socjalistycznego planowania, jako podstawowego narzędzia kierownictwa gospodarki narodowej i mobilizacji jej wewnętrznych rezerw - rozwinąć i pogłębienie planowanie wewnątrz zakładowe, wzmocnić i rozszerzyć planowanie te renowe.

Realizacja zadań Planu 6-letniego wymagać będzie ogromnego rozmachu, budownictwa socjalistycznego, mobilizacji wysiłku całego narodu, ujawnienia i wykorzystania wszystkich rezerw gospodarki narodowej. W realizacji Planu szczególnie wielką rolę przypada młodemu pokoleniu narodu. Wykonanie Planu wymagać będzie wielokrotnionej energii mas pracujących, Partii, organizacji społecznych i aparatu państwowego w pokonywaniu trudności, powstających w toku urzeczywistniania planu. Wymagać ona będzie zaostrożenia walki klasowej przedwzrostem elementem kapitalistycznym i reakcyjnym, wymagać będzie wielkiego zaostrożenia czujności rewolucyjnej ze strony klasy robotniczej i mas pracujących w stosunku do agentur imperialistycznych, w stosunku do wewnętrznych i zewnętrznych wrogów.

W oparciu o sojusz z wielkim Związkiem Radzieckim i jego braterską pomoc oraz o współpracę z krajami demokracji ludowej, rozwijając niespożyte siły narodu, Polska Ludowa ma możliwość pokonania wszelkich knoai imperialistycznych i trudności wewnętrznych oraz zwycięskiego wykonania wielkiego planu budowy podstaw socjalizmu, który zmieni oblicze naszego kraju i wzmocni nasz wkład we wspólne dzieło obrony pokoju i postępu.

Z rozdziału II:

Wzrost produkcji i inwestycji

W roku 1955 - w ostatnim roku Planu 6-letniego należy osiągnąć wartość produkcji całego przemysłu socjalistycznego w wysokości 43,8 miliarda zł. w cenach niezmienionych, tj. wzrost o 158 proc. w porównaniu z r. 1949.

Wartość produkcji przemysłu wielkiego i średniego wzrosnie do 36,5 mld. zł. w cenach niezmienionych, tj. o 136 proc., a drobnego przemysłu socjalistycznego wzrosnie do 7,3 miliarda zł., tj. o 384 proc.

W r. 1955 produkcja ważniejszych artykułów przemysłowych osiągnie:

PALIWA I ENERGETYKA	
Węgiel kamienny	100 mil. ton
Węgiel brunatny	8,4 mil. ton
ropa naftowa	394 tys. ton
gaz ziemny	480 mil. mtr. sześć.
Energia elektryczna	19,3 mld. kwh
KOPALNICTWO RUD	
Rudy żelazne	3,0 mil. ton
Rudy cynkowo-olowiane	2,2 " "
Rudy miedziane	3,2 " "
HUTNICTWO	
Surowka	3,5 mil. t.
stal surowa	4,6 " "
wyroby walcowane	3,2 " "
cynk	197,6 tys. t.
miedź elektrolityczna	25,0 " "

MASZYNY I URZADZENIA	
Obrabiarki do metali i drzewa	12,2 tys. szt.
turbiny parowe kondensacyjne	125 mw.
kotły wodnorurkowe stałe	3.000 ton pary na godz.
maszyny i urządzenia dla hutnictwa	161 mil. zł. wg cen niem.
maszyny i urządzenia dla górnictwa	290,5 mil. zł. wg cen niem.
maszyny i urządzenia dla przem. włókienniczego	80 mil. zł. wg cen niem.
urządzenia dźwigowe	24,5 tys. ton, sprężarki amoniakalne - 600 ton.

(Dalszy ciąg na str. 4-tej)

Ważniejsze postanowienia ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w najbliższym sześcioleciu 1950-1955

(Dokończenie ze str. 3)

MASZYNY ROLNICZE

Traktory — 11 tys. sztuk
kombajny do zbóż — 750 szt.
plugi traktorowe — 14,3 tys. szt.
siewniki traktorowe do zbóż — 5 tys. sztuk.
snopowiązalki — 5,6 tys. szt.
młocarnie motorowe — 6 tys. szt.

MASZYNY BUDOWLANE

Betoniaraki — 1.150 szt.
ciężkie żurawie — 140 szt.
wielkie koparki — 70 szt.
windy budowlane — 2.500 szt.

SRODKI TRANSPORTOWE

Parowozy normalnotorowe — 315 szt.
wagony towarowe normalnotorowe w przelicz. na 2-osiove — 13,8 tys. szt.
wagony osobowe — 630 szt.
samochody ciężarowe — 25 tys. szt.
samochody osobowe — 12 tys. szt.

ARTYKUŁY ELEKTROTECHNICZNE

Silniki elektryczne do 50 kw — 170 tys. szt., silniki elektryczne powyżej 50 kw — 5 tys. szt., transformatory dla gospodarki energetycznej — 2,4 tys. mva, aparatura rozdzielcza i za bezpieczeństwem wysokiego i niskiego napięcia — 181 mil. zł. wg cen niezam., kable siłoprądowe ziemne — 22 tys. ton, żarówki oświetleniowe normalne — 33 mil. szt., łącznice telefoniczne — 85 tys. szt., odbiorniki radio we — 300 tys. szt.

ARTYKUŁY CHEMICZNE

Kwas siarkowy w przeliczeniu na 100 proc. — 540 tys. ton
soda kalcynowana — 389 tys. ton
soda kaustyczna — 162 tys. ton
nawozy azotowe w przeliczeniu na czysty składnik — 230,8 tys. ton
nawozy fosforowe w przeliczeniu na czysty składnik P₂O₅ — 250 tys. ton
sól potasowa w przeliczeniu na K₂O — 16 tys. ton
środki owadobójcze — 29,9 tys. ton
barwniki — 7,9 tys. ton
elektrody węglowe — 31 tys. ton
kautucz syntetyczny — 13 tys. ton
penicylina — 800 mld. jednostek.

MATERIAŁY BUDOWLANE

cement — 4.950 tys. ton
cegła budowlana — 3.756 mil. ton.
wapno budowlane — 1,6 mil. ton.

SZKŁO I CERAMIKA

Szkoło okienne — 15 mln. mtr. kw.
szkoło do opakowań — 147,1 tys. ton
porcelana techniczna i elektro-techniczna — 15,2 tys. ton
porcelana stołowa — 8,5 tys. ton
fajans stołowy — 6,6 tys. ton.

ARTYKUŁY WŁÓKIENNICZE

Tkaniny bawełniane — 607,7 mil. mb
tkaniny wełniane — 74,9 mil. mb.
tkaniny lniane i pakulane — 74,7 mil. mb.
tkaniny jedwabne — 103,9 mil. mb.
włókno czyste — 56,8 tys. ton
sztuczny jedwab — 16,6 tys. ton.

OBUWIE

Obuwie skórzane — 22,2 mil. par
obuwie gumowe — 16,4 mil. par.

PAPIER I CELULOZA

Celuloza — 414,0 tys. ton
papier — 530,0 tys. ton
tekstura — 94,8 tys. ton.

ARTYKUŁY DRZEWNE

Tarcica — 4 mln. mtr. sześć.
Sklejki i płyty stolarskie — 108 tys. mtr. sześć.
płyty spłisnione — 80 tys. ton
meble gięte — 2,8 mil. szt.
meble stolarskie i tapicerskie — 3,1 mil. szt.
komplety mebli — 137 tys. kompl.
zapalki — 320 tys. skrzyń.

ARTYKUŁY PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO

Cukier — 1.100 tys. ton
tłuszcze zwierzęce ja-dalne — 116 tys. ton
olej jadalny — 25 tys. ton
masło — 116 tys. ton
mięso — 952 tys. ton
spirytus surowy w przeliczeniu na 100 proc. — 214,6 mil. litr.
piwo — 600 mil. litr.
wino — 35,4 mil. litr.
sól kamienna i warzona — 485 tys. ton
mydło do prania — 88,1 tys. ton
papierosy — 30 mld. szt.

WYDAJNOŚĆ PRACY

Wydaźność pracy w socjalistycznym przemyśle wielkim i średnim, mierzona wartością produkcji w cenach niezmiennych na jednego robotnika produkcyjnego winna wzrosnąć o 66 proc.

Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych produkcji w przemyśle socjalistycznym o co najmniej 17 proc., przy znacznym polepszeniu jakości wyrobów.

Plan przewiduje stały postęp techniczny. I tak np. ustawa wyznacza zadanie przyspieszenia tempa robot mechanicznych najbardziej pracochłonnych robotów ręcznych. Należy szeroko zmechanizować roboty przygotowawcze i eksploatacyjne przez stosowanie wiertarek półautomatycznych, ładowarek, wrębówek, transporterów zgrzeblowych i innych mechanizmów, wprowadzić wydobywcę węgla przy pomocy kombajnów węglowych. Należy rozszerzyć konweyeryzację transportu dołowego, podnieść stopień elektryfikacji lokomotyw dołowych oraz ich moc, przepro-

Wzrost inwestycji i budownictwa

Należy zwiększyć tempo akumulacji socjalistycznej i przeznaczyć na inwestycje planowe w latach 1950-1955 6.123 miliardów zł. w cenach z r. 1950, w roku 1955 zwiększyć rzeczowy zakres inwestycji w porównaniu z 1949 rokiem 3,5-krotnie. Należy oddać do użytku obiekty inwestycyjne na ogólną sumę około 4.900 mld. zł.

Z ogólnej sumy nakładów inwestycyjnych ze środków limitowanych przeznaczają się na:

przemysł i przedsiębiorstwa budowlane — 45,4 proc., rolnictwo i leśnictwo — 11,9 proc., komunikacja i łączność — 14,9 proc., obrót towarowy — 4,2 proc., urzędzenia kulturalne i socjalne — 8,8 proc., gospodarkę komunalną i budownictwo mieszkaniowe — 11,5 proc., inne — 3,3 procent.

wadzić dalszą elektryfikację i unowocześnienie wyciągów, zastąpić w dużej mierze dołowe napędy pneumatyczne przez elektryczne napędy gazoszczelne, z wyjątkiem kopalń silnie gazowych. W celu wydajnej poprawy jakości węgla, należy wybudować nowe i rozbudować istniejące sortownie i puczki.

W HUTNICTWIE wskaźnik objętościowy wielkich pieców polepszy się o 24 proc., udział aglomeratów wzrosnie o 19,5 proc. do 55 proc. Wsadu rudy, zużycie koksu suchego na tonę surowki spadnie co najmniej do 986 kg, ilość stałi przypadająca na 1 metr kwadratowy pieca martenowskiego i dobe wzrosnie co najmniej o 60 proc. Główne napędy walcownicze zostaną zelektryfikowane w 91 proc. Zostaną wprowadzone walcownie ciągłe i półciągłe.

Usprawnienie i intensyfikacja procesów technologicznych w przemyśle metalowym i elektrotechnicznym wyraził się przede wszystkim w zwiększeniu szybkości skrawania przy szerokiej stosowaniu narzędzi z twardych stopów i narzędzi o ujemnym kącie natarcia, w stosowaniu wysokowydajnych obrabiarek, w rozszerzeniu zakresu spawania i obróbki bezwiotrowej, w rozpowszechnieniu montażu taśmowego i stosowaniu gniazd obręcznych, stosowaniu nowoczesnych metod obróbki termicznej, przechodzeniu na nowe materiały i tworzywa. Zostanie przeprowadzona daleko idąca mechanizacja transportu wewnętrznego.

W przemyśle włókienniczym nastąpi usprawnienie procesów produkcyjnych, w szczególności przez automatyzację krosien, szersze zastosowanie obsługi wielowarstwowej, za stąpienie napędu zbiorowego przez napęd indywidualny, dalszą mechanizację produkcji i transportu wewnętrznego.

W rozwoju przemysłu należy jak najszybciej wykorzystywać prace instytucji naukowych - badawczych.

Należy wydatnie rozszerzyć zakres badań i poszukiwań geologicznych, stosując nowoczesne metody.

Ustawa przewiduje dalej m. in., iż należy zapewnić wydajny rozwój socjalistycznego przemysłu drobnego, który winien uzupełnić produkcję towarów szerokiego spożycia oraz wykorzystywać miejscowe surowce i odpady przemysłowe.

Należy zwiększyć liczbę Państwowych Ośrodków Maszynowych do 850 wobec 30 w roku 1949, a liczbę posiadanych przez nie traktorów — do 35.890 wobec 200 w r. 1949.

Z gospodarstw państwowych należy stworzyć wzorowe gospodarstwa socjalistyczne i zwiększyć ich produkcję całkowitą i towarową w stopniu znacznie przekraczającym wzrost produkcji całego rolnictwa.

Rozwój gospodarstw państwowych winien zaspokoić poważną część zapotrzebowania miast na wytwory rolne i zapewnić zaopatrzenie spółdzielni produkcyjnych oraz małych i średniorolnych gospodarstw chłopskich w nasiona selekcyjne i zwierzęta zarodowe.

Wartość produkcji rolniczej gospodarstw państwowych winna przekroczyć o 168 proc. poziom z roku 1949. Wzrost produkcji roślinnej winien wynieść 123 proc., a produkcji zwierzęcej 353 proc.

Ogólna powierzchnia zbiorów gospodarstw państwowych winna osiągnąć 1.935 tys. ha, tj. wzrosnąć o 61 proc., w szczególności powierzchnia zbiorów wzrosnie: pszenicy — o 69 proc., jęczmienia — o 83 proc., buraków cukrowych — o 63 proc., roślin oleistych — o 93 proc., roślin włóknistych — o 160 proc. i roślin pastewnych — o 99 proc.

Zbiory 4 zbóż winny w r. 1955 wzrosnąć o 87 proc., a w szczególności: pszenicy — o 117 proc., żyta — o 62 proc., jęczmienia — o 145 proc. owsa — o 77 proc.

Ogólny zbiór 4 zbóż winien wynieść 1.776 tys. ton, przy średnich planach pszenicy o 30 proc. większych niż w roku 1949, żyta o 28 proc., jęczmienia o 35 proc. i owsa o 32 proc.

Należy zapewnić wzrost zbiorów: ziemniaków o 219 proc., buraków cukrowych — o 175 proc., roślin oleistych — o 165 proc.

Przećiętne plony ziemniaków winny być o 67 proc. większe, niż w r. 1949, buraków cukrowych o 66 proc. a roślin oleistych o 38 proc. Należy

osiągnąć w gospodarstwach państwowych w roku 1955 wzrost pogłowia inwentarza żywego: koni o 59 proc., bydła o 215 proc., trzody chlewnej o 320 proc., owiec o 358 proc. Pogłowie drobiu wzrosnie około 40-krotnie w porównaniu z rokiem 1949.

W zakresie rybołówstwa śródlądowego gospodarstw państwowych należy odbudować i urządzić 16,2 tys. ha stawów rybnych. Należy osiągnąć wzrost powierzchni zagospodarowanej w gospodarstwie jeziorowym o 130 tys. ha.

Wydaźność pracy na jednego pracownika w PGR wzrosnie o około 90 proc.

Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych produkcji w gospodarstwach państwowych przynajmniej o 30 proc.

Należy zaopatrzyć rolnictwo w okresie planu w maszyny rolnicze o

Rozwój komunikacji i łączności

W związku z rozwojem życia gospodarczego należy zapewnić zwiększenie przewozów towarowych w roku 1955 wszystkimi środkami transportu do 323 milionów ton, tj. o 117 proc. oraz przewozów osobowych do 1.082 mil. osób tj. o 104 proc. w porównaniu z r. 1949.

Należy wybudować nowe linie kolejowe o łącznej długości 704 km, należy przeprowadzić pełną elektryfikację linii Katowice — Częstochowa — Warszawa z odgałęzieniem Koluski — Łódź i linii Wejherowo Pruszcz. Należy zelektryfikować ruch osobowy w obrębie węża warszawskiego oraz rozbudować węzły i stacje w rejonie Nowej Huty, przebudować i zmodernizować węzły kolejowe: warszawski, górnośląski, gdańsko-gdyniński oraz odbudować 1.087 km. torów kolejowych.

Ustawa przewiduje osiągnięcie wzrostu wydajności pracy na kolejach normalno - torowych o co najmniej 52 proc. Należy osiągnąć obniżenie kosztów własnych na kolejach o co najmniej 17 proc.

gólnej wartości około 650 mil. zł. w cenach niezmiennych, a jednocześnie polepszyć ich jakość i znacznie rozszerzyć asortyment pod kątem potrzeb gospodarki uspołecznionej.

W okresie Planu należy dostarczyć Państwowym Gospodarstwom Rolnym i Państwowym Ośrodkom Maszynowym siewników traktorowych do zbóż 12.000 szt., snopowiązalek traktorowych 10.050 szt., kombajnów do zbóż 1.800 szt., kosiarzek traktorowych 5.350 szt., traktorowych sadzarek do ziemniaków 5.330 szt., młocarni motorowych a 15 q na godz. 2.575 szt., kopaczek traktorowych do ziemniaków 5.700 szt.

Należy zapewnić łączne zaopatrzenie rolnictwa w traktory (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM) w ilości 80,7 tys. szt.

Należy zelektryfikować 8.900 gospodarstw.

W publicznym transporcie samochodowym należy zwiększyć tabor do ok. 2.400 autobusów, a samochodów ciężarowych do 11.200. Należy zwiększyć wydajność pracy w publicznym transporcie samochodowym o 67 proc. i uzyskać obniżkę kosztów własnych o 32 proc.

Ogólna liczba samochodów ciężarowych wzrosnie o przeszło 100 proc. Należy wybudować ponad 6,5 tys. km. nowych dróg o nawierzchni twardej i przebudować około 4 tys. km. nawierzchni drogowej na typ wyższy.

W żegludze śródlądowej należy zapewnić przewiezienie 2 milionów ton towarów.

W okresie Planu zostanie zrealizowany pierwszy etap budowy wielkiej magistrali wodnej Wschód — Zachód, drogą kanalizacji Buga na odcinku od Brześcia do Modlina i regulacji środkowej Wisły.

Należy powiększyć ilość jednostek floty handlowej o 186 proc., a jej nośność o 208 proc.

Z rozdziału III:

Podniesienie dobrobytu materialnego i kulturalnego ludności

Wzrost stopy życiowej ludności wyniesie 60-65 proc. w porównaniu z rokiem 1949. Nastąpi to przez:

zwiększenie stanu zatrudnienia; masowe szkolenie nowych kadr i podnoszenie kwalifikacji zawodowych;

wzrost płac w oparciu o wzrastającą wydajność pracy; obniżkę cen towarów szerokiego spożycia;

znaczące zwiększenie obrotów handlu detalicznego; wydajne zwiększenie nakładów na gospodarkę komunalną i mieszkaniową;

wydatny wzrost nakładów na rozwój kultury, nauki i oświaty; ochrony zdrowia, kultury fizycznej i pomocy społecznej.

W celu zapewnienia planowego wzrostu produkcji i usług, stan zatrudnienia w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem osiągnie 5,7 miliona osób, tj. wzrosnie o 60 proc. w porównaniu z rokiem 1949. Udział kobiet w ogólnej liczbie zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej wzrosnie do 33,5 proc. przez przyjęcie do pracy w okresie Planu około 1.230 tys. kobiet.

Na podstawie wzrostu wydajności pracy realne zarobki robotników i pracowników umysłowych w gospodarce socjalistycznej wzrosną przeciętnie w r. 1955 o 40 proc. w porównaniu z r. 1949.

Ustawa wyznacza zadanie wydatnego zwiększenia udziału robotników wynagradzanych na zasadzie akordu.

Ogólna wartość masy towarowej w handlu detalicznym w cenach 1950 r. wzrosnie w r. 1955 prawie dwukrotnie w porównaniu z r. 1949. Detaliczny obrót towarowy w handlu państwowym i spółdzielczym wzrosnie do ponad 3.000 mld. zł. w cenach z roku 1950, tj. o 238 proc. Należy rozszerzyć sieć detalicznego handlu do 88 tysięcy punktów sprzedaży, tj. przeszło dwukrotnie.

Zwiększy się spożycie w zakresie artykułów przemysłowych i rolnych. W szczególności spożycie mąki pszennej wzrosnie o 34 proc., masła o 165 proc., jaj o 12 proc., cukru o 26 proc., mięsa wieprzowego o 41 proc., mięsa wołowego i cielęcego o 68 proc., tkanin i konfekcji bawełnianej o 41 proc., tkanin i konfekcji wełnianej o 38 proc., obuwia skórza nego o 76 proc., mydła i proszku do prania o 73 proc., odbiorników radio wchych o 311 proc.

W handlu detalicznym należy osiągnąć wzrost wydajności pracy mierzony wartością obrotu na jednego zatrudnionego o co najmniej 45 proc. W całym handlu uspołecznionym należy osiągnąć obniżkę kosztów rzeczowych o co najmniej 15 proc.

W okresie Planu należy wybudować 723 tysiące izb mieszkalnych, w tym w ramach akcji budownictwa

indywidualnego dla świata pracy przy pomocy państwa — ok. 54 tys. izb.

Należy zwiększyć długość sieci wodociągowej o 15 proc., a kanalizacyjnej o 18 proc., zaopatrzyć w wodociągi 41 miast, pozbawionych dotychczas tych urządzeń, a w urzędzenia kanalizacyjne 36 miast.

Należy zwiększyć liczbę tramwajów o 48 proc., trolleybusów o 263 proc., autobusów o 99 proc.

W okresie Planu należy zwiększyć liczbę absolwentów szkół zawodowych do ponad 1 miliona osób, w tym ponad 700 tys. absolwentów szkół 1 stopnia i ponad 300 tys. absolwentów 2 stopnia.

W szczególności w okresie Planu należy osiągnąć:

w zakresie szkolenia kadr dla przemysłu i transportu liczbę 580 tys. absolwentów;

w zakresie szkolenia kadr dla budownictwa liczbę 44 tys. absolwentów;

w zakresie szkolenia rolniczego 79 tys. absolwentów, kładąc specjalny nacisk na wyszkolenie techników rolniczych, niezbędnych dla państwowych gospodarstw rolnych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych;

w zakresie szkolenia ekonomiczno-handlowego 205 tys. absolwentów.

Ponadto należy wyszkolić na kursach kwalifikacyjnych 1 i 2 stopnia 336 tys. osób, w tym 244 tys. osób w kierunku technicznym. W szkole

Z rozdziału IV:

Rozwój gospodarczy województw

W okresie Planu zostanie zapoczątkowany długotrwały proces, zmierzający do bardziej równomiernego rozmieszczenia sił wytwórczych oraz urzędzeń socjalnych i kulturalnych na przestrzeni całego kraju. Zostaną zmniejszone nierówności w rozwoju życia gospodarczego i kulturalnego, będące rezultatem warunków rozwoju Polski w okresie kapitalizmu.

W szczególności należy rozwinąć przemysł na terenie województw krakowskiego i rzeszowskiego, rozpocząć budowę nowych ośrodków

przemysłowych w rejonach Konina — Kłodawy, Łonży — Ostrołki, dolnej Noteci i Lublina.

Rozbudować przemysł na zaniebawianych gospodarczo obszarach województw: białostockiego, olsztyńskiego, lubelskiego oraz kieleckiego. Zrealizować dalszy poważny etap prac w dziale odbudowy i rekonstrukcji Warszawy, jako socjalistycznej stolicy państwa ludowego, zapewnić stolicy mody trzon proletariacki poprzez rozbudowę przemysłu w Warszawie i jej najbliższych okolicach.

Z rozdziału V:

Postanowienia końcowe

Postanowienia końcowe ustawy gloszą m. in.:

Powierza się Radzie Ministrów systematyczną kontrolę wykonania 6-letniego Planu rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu oraz upoważnia się Radę Ministrów do wprowadzenia w ramach przedstawionych Sejmowi do zatwierdzenia projektów rocznych narodowych planów gospodarczych, koniecznych w toku praktycznej realizacji Planu

6-letniego uzupełnień i zmian w zadaniach wynikających z niniejszej ustawy.

Poleca się ministerstwu, przedsiębiorstwom, zakładom i instytucjom uspołecznionym zapewnić warunki, które umożliwią wzajemny udział rolników, mas pracujących w dziale urzeczywistnienia zadań Planu 6-letniego na podstawie socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

Rozwój rolnictwa

Zbiory 4 zbóż winny w roku 1955 wzrosnąć o 22 proc., osiągając następujący poziom:

	w porównaniu z r. 1949	w proc. proc.
pszenica	2.800	158
żyto	6.900	102
jęczmień	1.960	190
owies	2.800	121

	w porównaniu z r. 1949	w proc. proc.
Ziemniaki	39.750	129
buraki cukrowe	7.800	163
rośliny włókniste:		
nasienie	105	172
słoma	670	211
rośliny oleiste	250	234

Przeciętne plony ziemniaków winny wynieść 150 q z ha, tj. o 23 proc. więcej niż w r. 1949, buraków cukrowych 240 q z ha, tj. o 30 proc. więcej, roślin oleistych 11,5 q z ha, tj. o 40 proc. więcej.

Należy zapewnić rozwój produkcji hodowlanej drogą znacznego wzrostu pogłowia oraz podniesienia jego wydajności. Pogłowie inwentarza żywego winno w roku 1955 osiągnąć następujący poziom:

	w porównaniu z r. 1949	w proc. proc.
Konie	3.000	118
bydło	9.500	149
trzoda chlewna	10.500	172
owce	3.800	234
drob	105.700	136

Produkcja wytworów zwierzęcych winna osiągnąć w roku 1955 w zakresie: żywa wołowego — 426 tys. ton, tj. wzrost o 83 proc., żywa cielęcego — 96 tys. ton, tj. wzrost o 65 proc., żywa wieprzowego — 1.166 tys. ton, tj. wzrost o 63 proc., mleka — 12.274 mil. litr., tj. wzrost o 102 proc., jaj — 4.416 mil. szt., tj. wzrost o 38 proc., wełny — 5.700 ton, tj. wzrost o 169 proc.

Państwo stworzy warunki dla objęcia poważnej części gospodarstw rolnych przez socjalistyczną spółdzielczość produkcyjną. Należy zwrócić szczególną uwagę na zmocnienie organizacyjne i gospodarcze rolniczych spółdzielni produkcyjnych, a w szczególności na należyte stosowanie środków obrachunkowej, jako podstawy rozdziału przychodów spółdzielni.

Pracowity dzień Sejmu

Izba zatwierdziła szereg dekretów rządowych i projektów nowelizacji ustaw

WARSZAWA (PAP). — 84 posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP. w dniu 20 lipca br. otworzył wice-marszałek Barcikowski.

Po załatwieniu formalności wstępnych wice-marszałek Barcikowski po wiodomil Izbę, że w związku z akcesem Stronnictwa Pracy do Stronnictwa Demokratycznego wpłynął list od posłów z klubu poselskiego Stronnictwa Pracy: Tadeusza Miłochajdy, Stefana Brzezińskiego, Aleksandra Olchowicza, Józefa Maciejewskiego, Kazimierza Groszyńskiego, Stanisława Malolepszego, Henryka Trzebińskiego i Antoniego Urbanińskiego z zawiadomieniem o ich przejściu do klubu poselskiego Stronnictwa Demokratycznego.

Izba uchwaliła następnie uzupełnienie porządku dziennego jeszcze je dnym punktem, a mianowicie: pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej.

Przystępując do porządku dziennego Izba odesłała powyższe projekty ustaw po odbyciu pierwszego czytania do Komisji Prawniczej i Regulaminowej.

ABSOLUTORIUM DLA GOSPODARSTWA FINANSOWEGO RZĄDU

Następnie Izba zatwierdziła przed stawione przez Rząd zamknięcia rachunków państwowych za okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1946 r. oraz za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1947 r.

Sejm udzielił Rządowi absolutorium co do budżetowej gospodarki finansowej za oba te okresy.

USTAWA O WYKUPIE NIECZYNNYCH MASZYN

Pos. Mitura (ZSL) w imieniu Komisji Planu Gospodarczego i Budżetu zreferował rządowy projekt ustawy o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych.

Ustawę przyjęto bez dyskusji.

USTAWA O PROKURATURZE RP

Po krótkiej przerwie wice-marszałek Barcikowski znowa obrady i udziela głosu pos. Chajnowi (SD), który składa sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy o Prokuraturze Rzeczypospolitej Polskiej.

Omawiając zakres działania prokuratury sprawodawca stwierdza, że w zakresie organizacyjnym i w zakresie działania, organa prokuratury będą wyodrębnione od sądownictwa. Będą organem władzy niezależnej, zbudowane na zasadach centralizmu i podporządkowane Generalnemu Prokuratorowi, którego po wozuje i odwołuje Rada Państwa. Prokuratura w myśli nowej ustawy przejmie funkcje pełnione przez Komisję Specjalną.

W głosowaniu Sejm przyjął ustawę jednomyślnie w drugim, a następnie w trzecim czytaniu.

ZMIANA DEKRETU O KOMISJI SPECJALNEJ

Sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym złożył również pos. Chajn (SD).

Posel — sprawodawca stwierdził, że nowelizacja dekretu o Komisji Specjalnej jest jedną z konsekwencji uchwalonej ustawy o Prokuraturze.

Zmiany w zakresie działania Komisji Specjalnej poprzez powołanie delegatów komisji z wojewódzkimi radami narodowymi rozszerza bazę społeczną organów komisji, co ułatwi zadanie walki z przestępczością. Dotychczasowe funkcje komisji orzekania grzywny, osadzenia w obozie pracy przymusowej itd., zostają poszerzone o nowy rodzaj kary — orzeczenie zakazu pobytu sprawcy czynu przestępczego w województwie dotychczasowego miejsca zamieszkania na okres od lat 5-ciu.

Izba przyjęła ustawę bez dyskusji.

ZMIANA USTAWY O USTROJU SĄDÓW

Sprawozdanie Komisji Prawniczej i Regulaminowej o rządowym projekcie ustawy o zmianie prawa o ustroju sądów powszechnych złożył pos. Gross (PZPR).

DEKRET O PUBLICZNEJ GOSPODARCE LOKALAMI

Sprawozdanie Komisji Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej o rządowym projekcie ustawy, zmieniającej dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu — złożył pos. Nowicki (PZPR).

Ustawa o zniesieniu sankcji i ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły przynależność do narodowości niemieckiej

Przemówienie wicepremiera tow. Zawadzkiego

Występując w 6 rocznicę odrodzenia Polski z projektem ustawy o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej — rozpoczął wicepremier Zawadzki — rząd kierował się następującymi motywami:

W ciągu z górą 5 lat swego ludo-bójczego panowania na ziemi polskiej okupant hitlerowski stosował wprowadzanie tzw. „niemieckiej lisy narodowościowej” jako jednego ze środków wewnętrznego rozbiela, germanizacji i niszczenia narodu polskiego.

Polityka ta wspierana okrutnym terrorem spotykała się ze zdecydowanym i wciąż narastającym oporem ogromnej jego większości.

Opór ten nabrał nowych form organizacyjnych oraz świadomego i celowego wyrazu politycznego jako walki o narodowe i społeczne wyzwolenie z okupacji, gdy na czele tej walki stanęła Polska Partia Robotnicza, a następnie, również powstała z jej inicjatywy Krajowa Rada Narodowa. Opór ten zmobilizował do walki coraz szersze masy ludu polskiego, podniósł je na duchu, wlewał w nie wiarę w zwycięstwo i wyzwolenie — uchronił, jako jedyny skuteczny, środek ogromną większość narodu przed eksterminacją, przed całkowitym wyniszczeniem.

Przedłożony Wysokiej Izbie projekt ustawy — oświadczył mówca — znoszącej istniejące dotąd sankcje oraz ograniczenia w korzystaniu w pełni z praw obywatelskich przez osoby winne zgłoszenia niemieckiej przynależności narodowej, stanowić będzie doniosły akt prawny w naszych stosunkach powojennych. Wzrostku do tego aktu dojrzały na drodze ugruntowania się i wzmożenia władzy ludowej w Polsce oraz jej ogromnych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i społecznego.

Wydanie tego aktu przypadnie na pierwsze półrocze zwycięskiej realizacji naszego wielkiego Planu 6-letniego, planu dalszej budowy siły i potęgi gospodarczej Polski Ludowej, oraz dobrobytu jej mas pracujących, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Cheśmy, by wszyscy ludzie pracy wzięli najczynniejszy udział w tym

DEKRET O PUBLICZNEJ GOSPODARCE LOKALAMI

Sprawozdanie Komisji Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej o rządowym projekcie ustawy, zmieniającej dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu — złożył pos. Nowicki (PZPR).

Ustawa o zniesieniu sankcji i ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły przynależność do narodowości niemieckiej

Przemówienie wicepremiera tow. Zawadzkiego

Występując w 6 rocznicę odrodzenia Polski z projektem ustawy o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej — rozpoczął wicepremier Zawadzki — rząd kierował się następującymi motywami:

W ciągu z górą 5 lat swego ludo-bójczego panowania na ziemi polskiej okupant hitlerowski stosował wprowadzanie tzw. „niemieckiej lisy narodowościowej” jako jednego ze środków wewnętrznego rozbiela, germanizacji i niszczenia narodu polskiego.

Polityka ta wspierana okrutnym terrorem spotykała się ze zdecydowanym i wciąż narastającym oporem ogromnej jego większości.

Opór ten nabrał nowych form organizacyjnych oraz świadomego i celowego wyrazu politycznego jako walki o narodowe i społeczne wyzwolenie z okupacji, gdy na czele tej walki stanęła Polska Partia Robotnicza, a następnie, również powstała z jej inicjatywy Krajowa Rada Narodowa. Opór ten zmobilizował do walki coraz szersze masy ludu polskiego, podniósł je na duchu, wlewał w nie wiarę w zwycięstwo i wyzwolenie — uchronił, jako jedyny skuteczny, środek ogromną większość narodu przed eksterminacją, przed całkowitym wyniszczeniem.

Przedłożony Wysokiej Izbie projekt ustawy — oświadczył mówca — znoszącej istniejące dotąd sankcje oraz ograniczenia w korzystaniu w pełni z praw obywatelskich przez osoby winne zgłoszenia niemieckiej przynależności narodowej, stanowić będzie doniosły akt prawny w naszych stosunkach powojennych. Wzrostku do tego aktu dojrzały na drodze ugruntowania się i wzmożenia władzy ludowej w Polsce oraz jej ogromnych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i społecznego.

Wydanie tego aktu przypadnie na pierwsze półrocze zwycięskiej realizacji naszego wielkiego Planu 6-letniego, planu dalszej budowy siły i potęgi gospodarczej Polski Ludowej, oraz dobrobytu jej mas pracujących, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Cheśmy, by wszyscy ludzie pracy wzięli najczynniejszy udział w tym

DEKRET O PUBLICZNEJ GOSPODARCE LOKALAMI

Sprawozdanie Komisji Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej o rządowym projekcie ustawy, zmieniającej dekret o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu — złożył pos. Nowicki (PZPR).

Ustawa o zniesieniu sankcji i ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły przynależność do narodowości niemieckiej

Przemówienie wicepremiera tow. Zawadzkiego

Występując w 6 rocznicę odrodzenia Polski z projektem ustawy o zniesieniu sankcji oraz ograniczeń w stosunku do osób, które zgłosiły swą przynależność do narodowości niemieckiej — rozpoczął wicepremier Zawadzki — rząd kierował się następującymi motywami:

W ciągu z górą 5 lat swego ludo-bójczego panowania na ziemi polskiej okupant hitlerowski stosował wprowadzanie tzw. „niemieckiej lisy narodowościowej” jako jednego ze środków wewnętrznego rozbiela, germanizacji i niszczenia narodu polskiego.

Polityka ta wspierana okrutnym terrorem spotykała się ze zdecydowanym i wciąż narastającym oporem ogromnej jego większości.

Opór ten nabrał nowych form organizacyjnych oraz świadomego i celowego wyrazu politycznego jako walki o narodowe i społeczne wyzwolenie z okupacji, gdy na czele tej walki stanęła Polska Partia Robotnicza, a następnie, również powstała z jej inicjatywy Krajowa Rada Narodowa. Opór ten zmobilizował do walki coraz szersze masy ludu polskiego, podniósł je na duchu, wlewał w nie wiarę w zwycięstwo i wyzwolenie — uchronił, jako jedyny skuteczny, środek ogromną większość narodu przed eksterminacją, przed całkowitym wyniszczeniem.

Przedłożony Wysokiej Izbie projekt ustawy — oświadczył mówca — znoszącej istniejące dotąd sankcje oraz ograniczenia w korzystaniu w pełni z praw obywatelskich przez osoby winne zgłoszenia niemieckiej przynależności narodowej, stanowić będzie doniosły akt prawny w naszych stosunkach powojennych. Wzrostku do tego aktu dojrzały na drodze ugruntowania się i wzmożenia władzy ludowej w Polsce oraz jej ogromnych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i społecznego.

Wydanie tego aktu przypadnie na pierwsze półrocze zwycięskiej realizacji naszego wielkiego Planu 6-letniego, planu dalszej budowy siły i potęgi gospodarczej Polski Ludowej, oraz dobrobytu jej mas pracujących, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

Cheśmy, by wszyscy ludzie pracy wzięli najczynniejszy udział w tym

W 6 rocznicę Manifestu Lipcowego Srebrne Krzyże Zasługi i odznaczenia dla przodowników ZPB im. Stalina

W sali Domu Kultury przy Zakładach Stalinowskich odbyła się wczoraj uroczysta akademia, poświęcona 6 rocznicy Manifestu PKWN.

Na uroczystości przybyli sekretarz KE tow. Kędrak i przewodniczący Z. G. Zw. Zaw. Włóknarzy tow. Krzywański.

Sprawozdanie z osiągnięć produkcyjnych i społecznych załogi Zakładów im. Stalina złożył tow. Egierski — dyrektor produkcji.

Przewodniczący rady zakładowej tow. Augustyniak podsumował wyniki wykonania zobowiązań produkcyjnych w Cynie Lipcowym.

W Zakładach Stalinowskich, poza wykonanymi zobowiązaniami stanęło do „Wart Pokoju” 4.000 robotników i robotnic.

Zasadniczy referat polityczny o do-

robku naszego kraju w okresie 6 lat wygłosił II sekretarz Komitetu Dzielniczy Fabrycznej tow. Tomczyk.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było udekorowanie odznaczeniami i krzyżami zasługi wybitnych przodowników pracy.

Srebrne Krzyże Zasługi otrzymały dwie pracownicy Natalia Zimoń i Helena Gorąca oraz tkaczka Maria Trawińska.

Ordery przodowników pracy otrzymały pracownicy Leokadia Figlus, Apollonia Pilarska, Katarzyna Malicka, Anna Lewandowska, Józefa Kuchar, Maria Deredas, Antoni Krawczyk oraz racjonalizator Henryk Grams, kierownik tkalni Henryk Urbaniak, przedziałnik Marian Łabędowicz i farbierz Bolesław Domagała.

Chłopi przy boku robotników

Wież masowo podejmuje i przekracza zobowiązania lipcowe

Do potężnego zrywu klasy robotniczej ku uczczeniu VI rocznicy PKWN masowo również przyłączyli się chłopcy. Liczne zobowiązania chłopów zostały już wykonane, a często przekroczone.

Gromady Dębina i Dąbrowa w powiecie łaskim przystąpiły do współzawodnictwa w terminowym zakończeniu akcji żniwnej do dnia 22 lipca. W wyniku współzawodnictwa, w obu gromadach plan został wykonany przed terminem. W Dębinie kosze nie żyta wykonano w 100 procentach, podorywki i zasiewy poplonów — w 95 proc., w Dąbrowie żyto skożono w 100 proc., do dnia 14 bm., a podorywki i zasiewy poplonów — wykonano w 90 proc.

Na podkreślenie zasług masowy udział kobiet wiejskich przy podejmowaniu i wykonywaniu zobowiązań w ramach Czynu Lipcowego.

Kobiety wiejskie w Krzyżanowie dotrzywały swego zobowiązania, dostarczając do punktów skupu o 30 proc. więcej jaj i mleka.

Dla uczczenia rocznicy PKWN, do nowoorganizowanego koła TPRP w Krzyżanowie zapisała się większość miejscowych mieszkańców. Koło Gospodyń Wiejskich w Sikawie i Koło LZS w Złoczewie ku uczczeniu Święta Odrodzenia przekazały kwotę zł 6.000 na rzecz walczącej o wolność Korei, Gromada Wróblew w hołdzie 6 rocznicy Odrodzenia wykonała dodatkową pracę melioracyjną, oczyszczając 6.530 metrów rowów.

Meldunki o wykonywaniu zobowiązań chłopskich napływają masowo w dalszym ciągu. (ib)

Księża-patrioci Łodzi i województwa potępiają zbrodniczą agresję imperialistów w Korei

W dniu 20 bm. odbyło się w Łodzi plenarne zebranie Zarządu Komisji Księżej przy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

Zebrań zagał ks. Pasternak, proboszcz parafii Charłupia Wielka w pow. sieradzkim, zapraszając do prezydium m. in. nowego sekretarza łódzkiego Zarządu Komisji Księżej przy Zw. Bojowników o Wolność i Demokrację, ks. Andrysiaka, ks. Chrulewicza, ks. Sulwińskiego oraz ks. Wociała.

Zabierając głos w sprawie wypadków w Korei, ks. Józef Sulwiński, proboszcz parafii Żelazów, stwierdził z całym przekonaniem, że w wojnie, której epilogiem jest właśnie Korea, imperializm usiłuje w tym wypadku brutalnie zerwać na

cznych. Wojna na Korei to właśnie dla imperialistów kwestia baz wojennych, kwestia zysków. W napaści na walczącej o wolność kraj kolonialny kryje się wielka podłość i zbrodnia, które należy z całą stanowczością potępić.

Mocno i zdecydowanie brzmiały również pełne potępienia dla sprawców agresji koreańskiej słowa ks. Feliksa Litewki, proboszcza z Chelna.

„Wiemy — oświadczył ks. Litewka, — że po ostatniej wojnie imperialiści nekają ludzką siłę, zimą wojna, której epilogiem jest właśnie Korea, imperializm usiłuje w tym wypadku brutalnie zerwać na

zreżekomo „rasowo niższym” narodzie kolonialnym.

I dlatego, w imię wolności i sprawiedliwości, musimy postawić sprawę Korei tak, jak stawiamy sprawę walki o pokój. Musimy potępić każdego, kto w grabieżczych celach wyściga łapy po cudzą ziemię, do jakiejkolwiek „rasy” czy „narodu”, by ona nie należała. Obowiązkiem naszym jest bronić praw ludzkości do życia wolnego, do pokoju!”

Ogromne oburzenie zebranych z powodu bestialskiej napaści imperialistów na Ludową Koreę znalazło niewzruszone i zdecydowane sformułowanie w jednomyślnie, wśród oklasków zebranych, uchwalonej rezolucji.

Związek Radziecki na straży wolności narodów

Prasa światowa o odpowiedzi Towarzysza Stalina na pismo Pandita Nehru

BUKARESZA (PAP). — Dzienniki rumuńskie w dalszym ciągu komentują odpowiedź Józefa Stalina na pismo premiera Indii Pandita Nehru. Dzienniki „Uniwersal” w artykule zatytułowanym „Słowo Wielkiego Stalina — słowo pokoju i przyjaźni między narodami” pisze m. in.: Odpowiedź Generalissimusa Stalina raz jeszcze potwierdza, że kraj radziecki jest obrońcą niezależności narodów wielkich i małych.

Odpowiedź Stalina raz jeszcze demonstrowa stanowisko Związku Radzieckiego wobec Chin Ludowych, które powinny być reprezentowane w Radzie Bezpieczeństwa. Podczas gdy w Kongresie Stanów Zjednoczonych senatorzy reakcyjni domagają się rzucaenia bomby atomowej na naród koreański i posyłają na śmierć tysiące Amerykanów, Wódz kraju socjalizmu zasyła ludzkość o rękę pokój.

Dziennik „Viaca Capitale” wskazuje, że odpowiedź Józefa Stalina jest obrymym wkładem do dzieła pokoju. Podobnie jak we wszystkich zagadnieniach światowych — stwierdza dziennik — Wielki Wódz Związku Radzieckiego Józef Stalin w swej odpowiedzi na pismo Pandita Nehru wyraził konsekwentną radziecką politykę obrony pokoju, poszanowania Karty Narodów Zjednoczonych.

poszanowania praw wszystkich narodów.

SOFIA (PAP). — Dziennik „Rabotniczesko Dielo” w artykule wstępnie pisze, że odpowiedź Stalina na pismo Pandita Nehru stwarza możliwość położenia kresu działaniom wojennym w Korei, zadofuszyznienia realizacji słusznych praw narodu koreańskiego i usunięcia niebezpieczeństwa, zagrażającego pokojowi światowemu. Walka o pokój — pisze dalej dziennik — zawsze łączy się z imieniem Stalina. Z bezgraniczną wdzięcznością witają narody w tej dziedzinie i naród bułgarski stał się linową troską o pokój.

Dziennik „Narodna Mladziez” pisze m. in. że Związek Radziecki zawsze prowadzi i prowadzi politykę pokojową i obecnie w obliczu agresji amerykańskiej na Koreę, ZSRR i Józef Stalin osobiście wyrażają gotowość użycia swego ogromnego międzynarodowego autorytetu w celu pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej.

PEKIN (PAP). — Jak donoszą z Phenjanu, wszystkie dzienniki koreańskie opublikowały na czołowym miejscu pełny tekst pisma Józefa Stalina i Pandita Nehru w sprawie pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej.

koreańskiej. Dzienniki „Nodon Sinmun”, „Mindu Czonon” i wiele innych publikuje oświadczenie poszczególnych działaczy w tej sprawie.

Wiceprzewodniczący KC Partii Demokratycznej Korei Północnej Ten Sen En stwierdza, że odpowiedź Józefa Stalina jest wyrazem konsekwentnej polityki zagranicznej Związku Radzieckiego, który broni

o realizację tego postulat.

Członkowie PZPR przodują w walce o wykonanie zadań produkcyjnych

KATOWICE (PAP). — W celu zapewnienia wykonania planów produkcyjnych przez wszystkie oddziały, aktywni członkowie PZPR, robotnicy i pracownicy umysłowi huty „Pokoju”, postanowili nie tylko sami przodować w pracy, ale również przyjąć z pomocą innym oddziałom napotyającym na trudności w realizowaniu swoich zadań produkcyjnych. W tym celu 54 członków PZPR, w tej liczbie i kobiety po-

stanowiło przejść do pracy w oddziale wielkich pieców.

Inicjatywę aktywistów partyjnych z huty „Pokoju” pierwsi podjęli robotnicy, członkowie PZPR zakładów w Chorzowie, 49 robotników — aktywnych partyjnych przyjeżdż do pracy w oddziale nawozów sztucznych, aby pomóc załozce tego oddziału w wykonaniu planu produkcyjnego.

Acheson odrzuca propozycję Pandita Nehru

WASZYNGTON (PAP). — Departament stanu opublikował notę sekretarza stanu Achesona do premiera Indii Pandita Nehru w odpowiedzi na pismo Nehru w sprawie pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Acheson odrzucił propozycję Nehru dopuszczenia rządu ludowego Chin do Organizacji Narodów Zjednoczonych, oświadczając, że uregulowanie problemu chińskiego nie powinno być następstwem „bezwzględnej agresji” o którą Acheson głośno oskarża północnych Koreańczyków.

Departament stanu opublikował również odpowiedź Nehru na notę Achesona z 19 lipca. Nehru wskaza-

je w swej odpowiedzi, że jego propozycja, zmierzająca do usunięcia istniejącego impasu w Radzie Bezpieczeństwa z tym, aby przedstawić rządu ludowemu Chin, jako jej miejsce w Radzie i aby Związek Radziecki mógł powrócić do Rady, miała na celu realizację polityki pokoju i parpacie dla ONZ.

Propozycja ta „wysunięta została w nadziei, że stworzy odpowiednią atmosferę dla pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej. Nie sądzę, aby dopuszczenie Chin do Rady Bezpieczeństwa pobudzało agresję”.

„Nowe Drogi” Nr 4 (22)

Ukazał się już Nr 4 (22) „Nowych Drog” (lipiec — sierpień 1950 r.), poświęcony obradom V Plenum KC PZPR.

W numerze: przemówienie tow. Bolesława Bierut, referat tow. Hilarego Mięca, referat tow. Zenona Nowaka.

obszerne fragmenty wypowiedzi wszystkich uczestników dyskusji, podsumowanie dyskusji przez tow. Mięca, przemówienie końcowe tow. Bolesława Bierut.

Junacy SP na froncie walki o wykonanie Planu 6-letniego

Rozkaz specjalny komendanta głównego PO „Służba Polsce”

WARSZAWA (PAP). — W związku z 6 rocznicą wydania historycznego „Manifestu Lipcowego” oraz II rocznicą powstania Związku Młodzieży Polskiej — komendant główny Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” wydał do junaków i junaków, instruktorów i oficerów, rozkaz specjalny.

Rozkaz zwraca junackim i junackim do zwiększenia udziału w walce o wykonanie Planu 6-letniego, do podnoszenia świadomości ideologicznej, do zaprawiania się coraz lepiej w wychowaniu fizycznym i sporcie

Kronika Pabianic

WAZNIEJSZE TELEFONY:

- Komitet PZPR:
- 4 - Sekretariat
- 289 - I sekretarz
- 415 - II sekretarz
- 0 - Straż Pożarna
- 6 - Kom. „Służby Polsce”
- 23 - PZPB
- 63 - Komisariat M. O.
- 66 - Prezydium MRN
- 91 - Dworzec Kolejowy
- 112 - PCK
- 143 - Zarząd Miejski ZMP
- 213 - Telegraf
- 215 - Pogotowie PCK.

KINA:

Kino „ROBOTNIK” wyświetla film produkcji amerykańskiej pt. „Zdradzieckie skały”. Dozwolony dla młodzieży od lat 18.

Kino „POLONIA” — w lipcu z powodu remontu nieczynne.

Redakcja „Głosu Pabianic”: Armii Czerwonej 19, tel. 287.

W SZOSTĄ ROCZNICĘ

Ręce precz od Korei!

Od dawna nie było w Pabianickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego tak uroczystej i odbywającej się w tak radosnej atmosferze akademii, jak wczorajsza poświęcona 6 rocznicy Manifestu PKWN.

W pięknie udekorowanej czerwonymi sztandarami, portretami przywódców klasy robotniczej oraz przewodników pracy, sali teatralnej PZPB zebrała się wczoraj zalogą, aby uczcić wielkie święto, szóstą rocznicę ogłoszenia Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego.

Przewodniczący Zarządu Grodzkiego Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej Antoni Rusak, zapoznał zebranych w swym referacie z historycznym znaczeniem Manifestu PKWN oraz przy pominięciu drogi, którą wiodła polska klasa robotnicza do jego realizacji.

Dyrektor naczelny Pabianickich Zakładów Przemysłu Bawełnianego go tow. Stefan Kamiński dał w swym referacie sprawozdawczym przegląd osiągnięć zalogi PZPB w odbudowie zakładów oraz w przedterminowym wykonaniu planu produkcyjnych. Dzięki bohaterstwu wysiłkowi robotników zdevastowane w 60 procentach przez okupanta zakłady zostały w szybkim tempie odbudowane. Produkcja przedzalnij średnio-

przedniej wzrosła w stosunku do 45 r. pięciokrotnie, tkalni sześciokrotnie, wykończalni siedmiokrotnie.

Plan 3-letni dzięki ofiarności robotników i szybko rozwijającemu się socjalistycznemu współzawodnictwu pracy został przez zakłady wykonany przed terminem. Dalszy wzrost współzawodnictwa pracy pozwolił na przekroczenie półrocznego planu produkcji na rok bieżący o przeszło 3 proc.

We współzawodnictwie pracy bierze obecnie udział prawie 9 tys. pracowników. Do przedterminowego wykonywania planów przyczynił się w znacznej mierze ruch racjonalizatorski, który obejmuje coraz szersze kręgi pracowników. Szybki wzrost produkcji wpłynął na zwiększenie funduszu socjalnego, który w roku ubiegłym przekroczył sumę 32 milionów zł. Plan 6-letni — mówił tow. Kamiński — stawia przed naszymi zakładami poważne zadania, takie jak dalsze zwiększenie produkcji, podniesienie jakości, rozszerzenie asortymentu oraz dalsze potaniecie kosztów produkcji.

Realizacja stojących przed nami zadań wymaga od zalogi naszych zakładów dalszego wzmocnienia wysiłków. Inwestycje przewidziane planem 6-letnim umożliwią przedterminowe jego wykonanie przez nasze zakłady.

W Planie 6-letnim zakłady nasze zostaną rozbudowane, zwiększy się park maszynowy, zostanie przeprowadzony gruntowny remont maszyn i urządzeń. Zostanie również przeprowadzona racjonalizacja, mająca na celu skrócenie procesów technologicznych.

Celem zabezpieczenia robotników w dobrych warunkach pracy została przeprowadzona rekonstrukcja urządzeń bezpieczeństwa i higieny pracy, instalacji przeciwpożarowej oraz elektrycznej.

Jeśli chodzi o zagadnienia związane z podniesieniem stopy życia robotników, to opracowano już plany osiedla robotniczego, w którym znajdzie wygodne mieszkania 700 rodzin robotniczych. W osiedlu przewidziana jest budowa żłobka, przedszkola, domu świetlicy i cmentarza.

Najbardziej doniosłym momentem akademii stała się dekoracja zasłużonych przewodników pracy. Przewodniczącą prezydium Miejskiej Rady Narodowej tow. Sulejowa w imieniu Prezydenta RP, Bolesława Bieruta, wręczyła 72-letniej przadce, ob. Joannie Skoczył Złoty Krzyż Zasługi. Ob. Joanna Skoczyła pracuje jako przadka już 61 lat. Jako jedna z pierwszych przystąpiła do współzawodnictwa pracy zdobywając wielokrotnie zaszczytny tytuł przodownika.

Fakt otrzymania Złotego Krzyża Zasługi przez ob. Joannę Skoczyła powitał na sali robotnicy hucznymi oklaskami.

Srebrne „Odznaki Przewodnika Pracy” otrzymały ob. tkaczka Maria Wielgocka, tkaczka Eugenia Pawlak, Lucja Sumorowska, tow. Józefa Szczesio oraz Franciszka Tsydel.

Dyr. naczelny PZPB tow. Stefan Kamiński wręczył zwycięzcom II etapu współzawodnictwa pracy nagrody pieniężne, które otrzymał zespół ob. Henryka Młostonia 42 tys. i zespół St. Puchty.

Ponadto indywidualne nagrody otrzymali mechanicy tow. Józef Rąbalski oraz ob. Józef Makareńko.

Radosną uroczystość zakończył montaż słowno-muzyczny „22 lipca” w wykonaniu zespołów świetlicowych Pabianickich Zakładów Przemysłu Bawełnianego.

Pod tym hasłem odbyła się w Spółdzielni Pracy im. Leona Pakina, ma sówka całej zalogi.

Po słowie wstępnym, które wygłosił ob. Pik, zabrał głos ob. Miller, który w krótkim, lecz treściwym przemówieniu, zobowiązał bohaterką walkę narodu koreańskiego z imperialistami anglo-amerykańskimi. Mówca wezwał zebranych do zorga nizowania zbiórki pieniężnej na terenie spółdzielni na fundusz pomocy ofiarom agresji anglo-amerykańskiej.

Masówkę zakończono odczytaniem rezolucji, przyjętej jednogłośnie, potępiającej występna działalność podżegaczy wojennych i wyrażającą solidarność z walczącym o wolność narodem koreańskim.

J. P.

Program uroczystości w rocznicę PKWN

Wczoraj, dnia 21 lipca o godz. 16, w sali kina „Robotnik” odbyło się uroczyste posiedzenie Wojewódzkiej Rady Narodowej. O posiedzeniu tym napiszemy obszernie w najbliższym numerze pisma.

O godz. 20 sprzed kina „Robotnik” wyruszył capstrzyk, który przemarszował ulicami Wandy Wasilewskiej Armii Czerwonej do I jedenaślatki, gdzie nastąpiło jego rozwiązanie.

Dzisiaj, dnia 22 lipca, o godz. 8.30 na Placu Obrońców Stalingradu odbędzie się zbiórka sportowa.

O godz. 9 przewidziany jest wyjazd sportowców na Stadion Wzrzeszenia „Włókniarz”, gdzie o godz. 9.30 nastąpi defilada, przemówienie i przyjęcie raportu.

O godz. 10 rozpoczyna się na stadionie igrzyska sportowe o zdobycie odznaki SPO.

W godzinach popołudniowych odbędą się zawody sportowe w siatkówkę i piłkę nożną. O godz. 16 drużyna siatkówki „Unia” spotka się z „Ogniwem”, a o godz. 17 mistrz okręgu w grupie juniorów ŁKS „Włókniarz” rozegra mecz piłkarski z juniorami miejscowego „Włókniarza”.

O godz. 15 rozpoczyna się publiczne zabawy ludowe. Jedną zorganizowaną zostanie na placu strażackim. Drugą zabawa odbędzie się w Parku Wołności. Organizatorzy dokładają wszelkich starań, aby wszystkie imprezy wypadły jak najokazalej.

Podczas zabaw przygrywać będą orkiestry oraz czynne będą bufety, zorganizowane przez PSS „Spolem”.

Wstęp na wszystkie imprezy organizowane w dniu 22 lipca, jest bezpłatny.

FS.

Sukcesy zespołów budowlanych PBP Nr 2

Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego Nr 2 prowadzi prace budowlane w Pabianickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego.

Ponad 86 procent zalogi PBP Nr 2 zatrudnione na budowlach 20, 21, 22, 42 bierze udział we współzawodnictwie. Przeliczona wydajność zespołów murarskich wynosi 224 procent, zbrojarskich — 251 procent, innych zaś waha się w granicach od 112 do 220.

Ostatnio siedmiuosobowy zespół murarski tow. Antoniego Jabłońskiego, zatrudniony na budowie 20, osiągnął w drugiej dekadzie czerwca 248 procent normy. Nie gorzej pracują cieśle. Tak np. zespół cieślarski tow. Józefa Woszczaaka przekroczył ostatnio normę o 144 procent. Sześciuosobowa brigada zbrojarska ob. Jana Pogorzelskiego osiągnęła ostatnio 119 procent normy.

Do osiągnięcia tak poważnych sukcesów przyczynia się w znacznej mierze ściśle przestrzegana dyscyplina pracy.

Wybory do zarządów kół PCK

25 lipca br. Polski Czerwony Krzyż przystępuje po raz pierwszy do kampanii wyborczej za rządów i komisji rewizyjnych kół, poprzez oddziały i okręgi, aż do wyborów władz centralnych PCK.

W związku z tym oddział PCK w Pabianicach prosi wszystkich przewodniczących kół o zwołanie zebrań, celem przeprowadzenia wyborów. O terminie zebrań należy powiadomić pełnomocnika oddziału PCK, który również udzieli szczegółowej informacji, co do przeprowadzenia wyborów.

Klub racjonalizatorów PZPW musi ożywić swą działalność

Klub racjonalizatorów powstał w Pabianickich Zakładach Przemysłu Bawełnianego w grudniu ubiegłego roku. Początkowo liczył on około 40 członków. W pierwszym miesiącu istnienia klubu złożono kilkanaście wniosków racjonalizatorskich. Niestety, dobrze zapowiadający się klub obecnie nie przejawia żadnej aktywności. Od dłuższego czasu nie odbyło się ani jedno zebranie racjonalizatorów, nie omówiono żadnego zagadnienia produkcyjnego. Z tego powodu zainteresowanie zalogi ruchem racjonalizatorskim poważnie zmalało.

W grudniu ub. roku zgłoszono 10 wniosków racjonalizatorskich. W ciągu 6 miesięcy bieżącego roku wpłynęło wniosków takich tylko 5.

Klub racjonalizatorów w Pabianicach PZPW należało by ożywić. Pracę klubu należy w przyszłości oprzeć o plany produkcyjne, opracować kalendarzyk zebrań. Ustalone terminy zebrań winny być dotrzymywane. Zebrania muszą być również dokładnie przygotowane i opracowane. Zgłoszone pomysły winny być wyczerpująco omawiane na zebraniach klubu. Autorem ich należy zapewnić pełną pomoc w ich opracowaniu. Usprawnić także trzeba pracę zakładowej komisji usprawnień, która dotychczas zbierała się nieregularnie i dorywczo.

Sprawa należytego rozwoju prac klubu racjonalizatorów w PZPW winna być przedmiotem troski tak rady zakładowej, jak i kierownictwa zakładu oraz organizacji partyjnej.

W szkołach dla dorosłych uczyć się będą pracujący robotnicy i chłopcy

Zorganizowane w województwie łódzkim po wyzwoleniu szkoły dla dorosłych umożliwiły wielu ludziom podjęcie nauki przerwanej przez wojnę. Jednakże służyły one potrzebom ludności miejskiej i nie obejmowały swym zasięgiem w dostatecznej mierze pracujących robotników i chłopów. W istniejących szkołach i na kursach dla dorosłych jeszcze obecnie znajduje się duży procent ludzi nie pracujących zawodowo. Toteż wyłonila się konieczność reorganizacji szkół dla dorosłych.

Szkolnictwo ogólnokształcące dla dorosłych winno stać się szkolnictwem dla pracujących, winno obsługiwać klasę robotniczą i chłopostwo małe i średniorolne, a przede wszystkim przodowników pracy, racjonalizatorów, wynalazców oraz aktyw społeczny, zarówno w mieście, jak i na wsi. Ścisłe wiązanie sieci szkół dla pracujących z zakładami produkcyjnymi, PGR-ami, radami zakładowymi, związkami zawodowymi oraz organizacjami młodzieżowymi i społecznymi, spowoduje sprawną realizację za dań oświaty w Planie 6-letnim.

Na terenie naszego województwa szkoły zakładane będą w pobliżu zakładów pracy jako szkoły zbiorcze dla kilku fabryk, w dzielnicach i ośrodkach robotniczych, a także we wsiach produkcyjnych, PGR-ach, ośrodkach maszynowych itp.

Z początkiem nowego roku szkolnego rozpocznie się normalnie nauka w nowych szkołach dla pracujących. Toteż niewiele już czasu pozostało, aby przeprowadzić w terenie rekrutację uczniów. Rekrutacja musi być przeprowadzona w ścisłym współdziałaniu szkoły z zakładami pracy, organizacjami zawodowymi i społecznymi. W skład społecznej komisji rekrutacyjnej wchodzi przedstawiciel Powiatowej Rady Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej ZMP i Ligi Kobiet. Zadaniem komisji jest kwalifikowanie uczniów.

W zasadzie szkoły dla pracujących przyjmować będą ludzi pracujących zawodowo. Do szkół podstawowych przyjmowani będą robotnicy, pracownicy umysłowi, robotnicy rolni, chłopcy małe i średniorolni itp. Prócz tego w szkołach dla dorosłych pobierać

naukę będą mogli ci wszyscy nie pracujący, którzy wykazują się zaangażowaniem Związku Zawodowego o poszukiwaniu pracy, a także kobiety prowadzące własne gospodarstwo domowe.

Szkoła ogólnokształcąca dla pracujących jest dwustopniowa. Będzie to szkoła podstawowa i szkoła średnia. Zasadniczo przyjmowani będą pracujący w wieku od lat 14 do 30. Sieć szkół dla dorosłych obejmie całe województwo zarówno miasta, jak i wieś. Już w niedługim czasie podane zostaną do wiadomości miejscowości, w których uruchomione będą szkoły i z tą chwilą komisje rekrutacyjne przystąpią do kwalifikacji zgłaszających się uczniów.

Sak.

Ze sportu

„Spójnia” Łódź - „Włókniarz” Pabianicę 4:3

Rozegrane w ubiegłą sobotę towarzyskie spotkanie piłkarskie między łódzką „Spójnią”, a miejscowym „Włókniarzem”, zakończone zostało zwycięstwem gości w stosunku 4:3.

Przebieg gry był nadzwyczaj interesujący, a zwycięstwo do ostatniej chwili stało pod znakiem pytania.

Już w pierwszych minutach udało się drużynie „Spójni”, która narzucała niezwykle ostre tempo gry, strzelić w krótkich odstępach czasu dwie bramki.

Na szczęście nie spieszyło to zawodników „Włókniarza”, którzy nie tylko dostosowali się do żywej gry, lecz sami, wielokrotnymi szybkimi atakami poczęli zagrażać bramce przeciwnika. Jeden z takich ataków uwieńczony został zdobyciem gola, w wyniku czego ustalony został wynik pierwszej połowy meczu w stosunku 2:1 dla gości.

Po przerwie gra nie traciła z tempa. Obie strony przeprowadzały ostre kombinacje, których celem pozostaje zdobycie bramki. Udało się to wreszcie gospodarzom, którzy w 15 minucie po przerwie zdobywają wyrównanie. W dalszej grze goście uzyskują ponownie prowadzenie, a „Włókniarz” jeszcze raz wyrównuje. W momencie, kiedy wszystkim

się wydawało, że wynik remisowy, który najrzetelniej odzwierciedliłby przebieg gry, zostanie utrzymany, w ostatnich minutach „Spójnia” strzela czwartą bramkę, ustalając wynik dnia. Wysiłek gospodarzy w kierunku wyrównania, nie przynosił rezultatu.

Drużyna „Włókniarza” wystąpiła do zawodów bez Stusia i Wig-nara, bawiących na obozie kon-dycyjnym oraz bez Gierczarza i Boryckiego.

Mimo to, zasilona rezerwami, stanowiła zespół stosunkowo do-brze zgrany i bojowy, nie ulegając pełnemu kompletowi.

Zebrała na meczu publiczność wyniosła z przebiegu gry bardzo dodatnie wrażenie.

(Se.)

Rozpoczęcie treningów w ZKS „Ogniw”

ZKS „Ogniw” w Pabianicach komunikuje, iż z dniem 1 sierpnia br. rozpoczyna się treningi boksu, które odbywać się będą w lokalu własnym przy ul. Partyzanckiej 56 pod kierunkiem instruktora Edwarda Kłodasa. Zapisy przyjmuje sekretariat klubu codziennie w godz. od 17 do 19.

W dniu 1 sierpnia, o godz. 17 odbędzie się zebranie sekcji bokser-skiej, na które Zarząd zaprasza członków sekcji i wszystkich chętnych, którzy chcieliby uprawiać tę dyscyplinę sportu.

Komisja Kulturalno-Oświatowa Spółdzielni Pracy im. J. Marchlewskiego ożywia działalność

W dniu 15 lipca br. odbyło się zebranie komisji kulturalno - oświatowej przy Spółdzielni Pracy im. J. Marchlewskiego, przy ul. Piotra Skargi Nr 45-47, na którym dokonano wyboru Zarządu Komisji oraz wyłoniono sekcje artystyczną, imprezową i komitet redakcyjny.

Przewodniczącym komisji kulturalno-oświatowej wybrano jednogłośnie ob. Grzegorza Wiśniewskiego, sekretarzem — ob. Leona Pilczuka.

Kierownictwo sekcji artystycznej powierzono ob. Marianowi Fracho-

witowi, kierownictwo sekcji imprezowej ob. Edmundowi Piaseckiemu, kierownictwo komitetu redakcyjnego — ob. H. Łacwik.

Komisja kulturalno - oświatowa postanowiła zorganizować akademie w zakładzie pracy. Po akademii, w dniu 22 lipca, w sali „Włókniarza”, przy ul. Żeromskiego, odbędzie się zabawa, urządzona staraniem pracowników spółdzielni, z której czysty zysk przeznaczono dla walczącego o swą wolność i niepodległość narodu koreańskiego.

H. Łacwik.

W Widzewie powstaje Liceum Mechaniki Rolnej

Państwowe Liceum Ogrodnicze w Widzewie powstało w maju 1945 r. Początkowo, jako gimnazjum, mieściło się w majątku Ostrow k. Łasku, skąd w 1946 r. przeniesiono do Widzewa. W pierwszym roku istnienia liczyło tylko 16 uczniów. Ilość ta stale wzrastała i w ub. roku szkolnym wyniosła już 213 uczniów. Do liceum przyjmowani są uczniowie z ukończoną szkołą podsta-

wową, a nauka trwa cztery lata. W roku bieżącym liceum ukończyło 61 uczniów, w tym 23 dziewcząt i 38 chłopców. Komisja Przydziału Pracy przy Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych skierowała 27 osób do Państwowych Ośrodków Maszynowych.

22 absolwentów odbywa 6-tygodniową praktykę w Karolewku na Pomorzcu. Po jej odbyciu obejmą stanowiska zastępców agronomów.

Młodzież po ukończeniu liceum nie potrzebuje się martwić o pracę, nie potrzebuje myśleć „co dalej”, gdyż ma zapewnione dobre warunki pracy w wybranym przez siebie zawodzie.

Istnieje projekt założenia w Widzewie czterech szkół agrotechnicznych. Obok dotychczasowego Liceum Ogrodniczego powstają Liceum Mechaniki Rolnej, hodowlane i rolnicze. We wrześniu bieżącego roku otwarta zostanie pierwsza klasa liceum mechaniki rolnej, do której przyjmowana będzie młodzież, która ukończyła szkołę podstawową.

Liceum to kształcić będzie specjalistów dla Państwowych Ośrodków Maszynowych.

Kandydaci do Liceum Mechaniki Rolnej już winni składać podania o przyjęcie, dołączając świadectwo ukończenia 7 klas szkoły podstawowej, metrykę urodzenia, zaświadczenie lekarskie, świadectwo o stanie zamożności, wydane przez Radę Narodową oraz zaświadczenie organizacji polityczno-wychowawczych o ile kandydat lub rodzice jego do takich organizacji należą.

Uwaga, posiadacze psów!

Cały teren województwa łódzkiego uznany został za zagrożony wścieklizną. W związku z tym, wszystkie psy winny być trzymane dniami i nocą na uwięzi, lub w zamknięciu. Dotyczy to również kotów. W razie prowadzenia psów, winny one być trzymane na smyczy i zaopatrzone w bezpieczny kaganiec. Nie dotyczy psów milicyjnych i myśliwskich, w czasie używania ich do pracy, natomiast po tym czasie muszą one również być prowadzone na smyczy i zaopatrzone w kaganiec. Poza tym wszystkie psy muszą być zaopatrzone w trwałe umocowywanie do obroży znaczek rozpoznawczy. Na rok bieżący obowiązują znaczki trójkątne.

Psy i koty bezpańskie, wałęsające się, prowadzone bez smy-

czy, lub kaganca, będą wychwytywane przez czyszciciela. Wy-prowadzanie (wywożenie) psów i kotów z terenu poszczególnych miast, lub gmin, dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem właściwego Prezydium Powiatu.

Władze Rady Narodowej po przednim zbadaniu i uznaniu psa, lub kota przez lekarza powiatowego go weterynarii, za niebezpiecznego o wściekliznę.

Posiadacze psów, lub kotów chorych, albo podejrzanego o wściekliznę oraz osoby pokąsa-ne przez takie psy, lub koty, winny natychmiast powiadomić o tym najbliższy posterunek Milicji Obywatelskiej, lub właściwe Prezydium Rady Narodowej. Zwierzęta chore, lub podejrzone o wściekliznę, należy odosobnić od innych zwierząt.

Poszukiwani pracownicy

Pracowników fizycznych do robót budowlanych w Pabianicach, Zgierz i Łodzi poszukują Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Oddział I w Łodzi, Kilińskiego 136. Kwatery zapewnione 60

Wkrótce zadymią kominy w nowej kotłowni w PZPB

Budowa urządzeń kotłowni w PZPB w niedługim czasie zostanie zakończona. W ramach zobowiązań podjętych dla uczczenia 6 rocznicy wydania Manifestu Lipowego, cała zalogą kotłowni postanowiła oddać do próby drugi kocioł. Pierwszy termin odbioru drugiego kotła prze-widziany był na koniec września, nastąpił zaś przed 22 Lipca. Minione trzy tygodnie były dla zalogi montażowej okresem spotęgowanej pracy. W walce o palmę zwycięstwa wyróżnili się monterzy: Bogusław Hudy, Stanisław Misiaczek, spawacz Bolesław Cwikliński i ślusarze Władysław Rogoziński, Karol Pietrzak.

Walerian Kierzenkowski korespondent „Głosu”